

KNJIGA O SUDIJAMA

GLAVA 1

A po smrti Isusovoj upitaše sinovi Izrailjevi Gospoda govoreći: Ko će između nas biti prvi na Hananeje da se bije s njima?

1:2 I Gospod reče: Juda neka ide; eto dao sam mu zemlju u ruke.

1:3 A Juda reče Simeunu bratu svom: Hajde sa mnom na moj deo da se bijemo s Hananejima; pak }u i ja i}i s tobom na tvoj deo. I po}e Simeun s njim.

1:4 I izi}e Juda; i dade im Gospod Hananeje i Ferezeje u ruke, i pobi}e ih u Vezeku deset hiljada ljudi.

1:5 Jer na}o}e Adoni-Vezeka u Vezeku, i udari}e na nj, i pobi}e Hananeje i Ferezeje.

1:6 I pobe}e Adoni-Vezek, a oni ga potera}e i uhvativ{i ga odseko}e mu palce u ruku i u nogu.

1:7 Tada re}e Adoni-Vezek: Sedamdeset careva odse-enih palaca u ruku i u nogu kupi}e }ta be}e pod mojim stolom; kako sam }inio, tako mi plati Bog. I odvedo}e ga u Jerusolim, i onde umre.

1:8 Jer sinovi Judini udari}e na Jerusolim i uze}e ga, i iseko}e gra}ane o}trim ma-em, a grad sa`ego}e ognjem.

1:9 Potom izi}o}e sinovi Judini da vojuju na Hananeje, koji `ivljahu u gori i na jugu i u ravni.

1:10 I Juda izi}e na Hananeje koji `ivljahu u Hevronu, a Hevronu be}e pre ime Kirijat-Arva; i pobi}e Sesaja i Ahimana i Talmaja.

1:11 A odatle otido}e na Davirane, a Daviru pre be}e ime Kirijat-Sefer.

1:12 I re}e Halev: Ko savlada Kirijat-Sefer i uzme ga, da}u mu Ahsu k}er svoju za `enu.

1:13 I uze ga Gotonilo, sin Kenezov, mla}i brat Halevov; i dade mu Ahsu k}er svoju za `enu.

1:14 I kad pola`a}e, nagovara}e je da i}te u oca njenog polje: Pa sko-i s magarca. A Halev joj re}e: [ta ti je?

1:15 A ona mu re}e: Daj mi dar; kad si mi dao suvu zemlju, daj mi i izvore vodene. I dade joj Halev izvore gornje i izvore donje.

1:16 A i sinovi Keneja tasta Mojsijevog izi}o}e iz grada palmovog sa sinovima Judinim u pustinju Judinu, koja je na jugu od Arada. I do}av{i `ivljahu s narodom.

1:17 Potom izi}e Juda sa Simeunom bratom svojim, i pobi}e Hananeje koji `ivljahu u Sefatu, i raskopa}e ga, i prozva se grad Orma.

1:18 I Gazu uze Juda s me}ama njenim, i Askalon s me}ama njegovim, i Akaron s me}ama njegovim.

1:19 Jer Gospod be}e s Judom, te osvoji goru; ali ne izagna one koji `ivljahu u dolini, jer imahu gvozdena kola.

1:20 I dado}e Halevu Hevron, kao }to be}e zapovedio Mojsije, a on izagna odande tri sina Enakova.

1:21 A sinovi Venijaminovi ne izagna}e Jevuseja koji `ivljahu u Jerusalimu; nego Jevuseji osta}e u Jerusalimu sa sinovima Venijaminovim do ovog dana.

1:22 Izi}o}e i sinovi Josifovi na Vetilj, i Gospod be}e s njima.

1:23 I uhodi}e Vetilj sinovi Josifovi, a ime gradu be}e pre Luz.

1:24 I uhode vide{e ~oveka koji i|a{e iz grada i reko{e mu: Hajde poka`i nam kuda }emo u}i u grad, pa }emo ti u~initi milost.

1:25 A on im pokaza kuda }e u}i u grad: i iseko{e u gradu sve o{trim ma~em, a onog ~oveka pusti{e sa svom porodicom njegovom.

1:26 I otide onaj ~ovek u zemlju hetejsku, i onde sazida grad, i prozva ga Luz; to mu je ime do danas.

1:27 A Manasija ne izagna stanovnike iz Vet-Sana i sela njegovih, ni iz Tanaha i sela njegovih, ni stanovnike iz Dora i sela njegovih, ni stanovnike iz Ivleama i sela njegovih, ni stanovnike iz Megida i sela njegovih; i Hananeji stado{e `iveti u toj zemlji.

1:28 A kad oja~a Izrailj, udari na Hananeje danak, ali ih ne izagna.

1:29 Ni Jefrem ne izagna Hananeje koji `ivljahu u Gezeru; nego osta{e Hananeji s njim u Gezeru.

1:30 Zavulon ne izagna stanovnike iz Kitrona, ni stanovnike iz Nalola; nego osta{e Hananeji s njim, i pla}ahu danak.

1:31 Asir ne izagna stanovnike iz Akona, ni stanovnike iz Sidona ni iz Alava, ni iz Ahaziva, ni iz Helve, ni iz Afika, ni iz Reova;

1:32 Nego Asir `ivlja{e me|u Hananejima, stanovnicima one zemlje, jer ih ne izagna.

1:33 Neftalim ne izagna stanovnike iz Vet-Semesa, ni stanovnike iz Vet-Anata; nego `ivlja{e me|u Hananejima stanovnicima one zemlje; i stanovnici u Vet-Semesu i u Vet-Anatu pla}ahu im danak.

1:34 A Amoreji prite{njavahu sinove Danove u gori, i ne davahu im silaziti u dolinu.

1:35 I Amoreji stado{e `iveti u gori Eresu, u Ajalonu i u Salvimu; a kad osili ruka doma Josifovog, pla}a{e danak.

1:36 A me|a Amorejima be{e od gore akravimske, od stene pa navi{e.

GLAVA 2

I do|e an|eo Gospodnji od Galgala u Vokim i re~e: Izveo sam vas iz Misira i doveo vas u zemlju za koju sam se zakleo ocima va{im; i rekoh: Ne}u pokvariti zavet svoj s vama doveka.

2:2 A vi ne hvatajte veru sa stanovnicima te zemlje, oltare njihove raskopajte. Ali ne poslu{aste glas moj. [ta ste to u~inili?

2:3 Zato i ja rekoh: Ne}u ih odagnati ispred vas, nego }e vam biti kao trnje, i bogovi njihovi bi}e vam zamka.

2:4 A kad izgovori an|eo Gospodnji ove re~i svim sinovima Izrailjevim, narod podi`e glas svoj i plaka.

2:5 Zato prozva{e ono mesto Vokim; i onde prineso{e `rtve Gospodu.

2:6 A Isus raspusti narod, i razi|o{e se sinovi Izrailjevi svaki na svoje nasljedstvo, da naslede zemlju.

2:7 I slu`i narod Gospodu svega veka Isusovog i svega veka stare{ina koji `ive{e dugo iza Isusa koje behu videle sva velika dela Gospodnja {to u~ini Izrailju.

2:8 Ali umre Isus sin Navin sluga Gospodnji, kad mu be{e sto i deset godina.

2:9 I pogrebo{e ga u me|ama nasljedstva njegova u Tamnat-Aresu u gori Jefremovoj sa severa gori Gasu.

2:10 I sav onaj nara{taj pribra se k ocima svojim, i nastade drugi nara{taj iza njih, koji ne poznavao{e Gospoda ni dela koja je u~inio Izrailju.

2:11 I sinovi Izrailjevi, ~ini{e {ta je zlo pred Gospodom, i slu`i{e Valima.

2:12 I ostavi{e Gospoda Boga otaca svojih, koji ih je izveo iz zemlje misirske, i po|o{e za drugim bogovima izme|u bogova onih naroda koji behu oko njih, i klanja{e im se, i razgnevi{e Gospoda.

2:13 I ostavi{e Gospoda, i slu`i{e Valu i Astartama.

2:14 I razgnevi se Gospod na Izrailja, i dade ih u ruke ljudima koji ih plenjahu, i prodade ih u ruke

neprijateljima njihovim unaokolo, i ne moga{e se vi{e dr`ati pred neprijateljima svojim.

2:15 Kud god pola`ahu, ruka Gospodnja be{e protiv njih na zlo, kao {to be{e rekao Gospod i kao {to im se be{e zakleo Gospod; i behu u velikoj nevolji.

2:16 Tada im Gospod podiza{e sudije, koji ih izbavljahu iz ruku onih {to ih plenjahu.

2:17 Ali ni sudija svojih ne slu{a{e, nego ~ini{e preljubu za drugim bogovima, i klanja{e im se; brzo za|o{e s puta kojim ido{e oci njihovi slu{aju}i zapovesti Gospodnje; oni ne ~ini{e tako.

2:18 I kad im Gospod podiza{e sudije, be{e Gospod sa svakim sudijom, i izbavlja{e ih iz ruku neprijatelja njihovih svega veka sudijinog; jer se sa`ali Gospod radi njihovog uzdisanja na one koji im krivo ~injahu i koji ih cveljahu.

2:19 A kad sudija umre, oni se vra}ahu opet i bivahu gori od otaca svojih idu}i za bogovima drugim i slu`e}i im i klanjaju}i im se; ne ostavljahu se dela svojih niti puteva svojih opakih.

2:20 Zato se raspali gnev Gospodnji na Izrailja, i re~e: Kad je taj narod prestupio moj zavet koji sam zapovedi ocima njihovim, i ne poslu{a{e glas moj,

2:21 Ni ja ne}u vi{e nijednoga goniti ispred njih izme|u naroda koje ostavi Isus kad umre,

2:22 Da njima ku{am Izrailja ho}e li se dr`ati puta Gospodnjeg hode}i po njemu, kao {to su se dr`ali oci njihovi, ili ne}e.

2:23 I Gospod ostavi te narode i ne izagna ih odmah ne predav{i ih u ruke Isusu.

GLAVA 3

Aovo su narodi koje ostavi Gospod da njima ku{a Izrailj, sve one koji ne znahu za ratove hananske,

3:2 Da bi barem nasle|e sinova Izrailjevih znalo i razumelo {ta je rat, barem oni koji od pre nisu znali:

3:3 Pet kne`evina filistejskih, i svi Hananeji i Sidonci i Jeveji, koji `ivljahu na gori Livanu od gore Val-Ermona do Emata.

3:4 Ti narodi osta{e da se Izrailj njima ku{a, da se vidi ho}e li slu{ati zapovesti Gospodnje, koje je zapovedio ocima njihovim preko Mojsija.

3:5 I `ivljahu sinovi Izrailjevi usred Hananeja i Heteja i Amoreja i Ferezeja i Jeveja i Jevuseja.

3:6 I `enjahu se k}erima njihovim i udavahu k}eri svoje za sinove njihove, i slu`ahu bogovima njihovim.

3:7 I ~injahu sinovi Izrailjevi {ta je zlo pred Gospodom, i zaboravi{e Gospoda Boga svog i slu`ahu Valima i lugovima.

3:8 Zato se razgnevi Gospod na Izrailja, i dade ih u ruke Husan-Risatajimu caru mesopotamskom; i slu`a{e sinovi Izrailjevi Husan-Risatajimu osam godina.

3:9 Potom vapi{e sinovi Izrailjevi ka Gospodu, i podi`e Gospod izbavitelja sinovima Izrailjevim da ih izbavi, Gotonila sina Kenezovog, mla|eg brata Halevovog,

3:10 I be{e na njemu duh Gospodnji, i su|a{e Izrailju; i izi|e na vojsku, i predade mu Gospod u ruke Husan-Risatajima cara mesopotamskog; i ruka njegova nadja~a Husan-Risatajima.

3:11 I zemlja bi mirna ~etrdeset godina. Potom umre Gotonilo sin Kenezov.

3:12 A sinovi Izrailjevi stado{e opet ~initi {ta je zlo pred Gospodom; a Gospod ukrepi Eglona cara moavskog na Izrailja, jer ~injahu {ta je zlo pred Gospodom.

3:13 Jer skupi k sebi sinove Amonove i Amalike, i iza{av{i pobi Izrailja, i osvoji{e grad palmov.

3:14 I sinovi Izrailjevi slu`i{e Eglonu caru moavskom osamnaest godina.

3:15 Potom vapi{e sinovi Izrailjevi ka Gospodu; i Gospod im podi`e izbavitelja Aoda sina Gire sina Venijaminovog, ~oveka koji be{e levak. I posla{e sinovi Izrailjevi po njemu dar Eglonu caru moavskom.

3:16 A Aod na~ini sebi ma~ sa obe strane o{tar, od lakta u du`inu; i pripasa ga pod haljine svoje uz desnu bedricu.

3:17 I odnese dar Eglonu caru moavskom; a Eglon be{e ~ovek vrlo debeo.

3:18 I kad predade dar, otpusti ljude koji su nosili dar.

3:19 Pa sam vrati se od likova kamenih, koji behu kod Galgala, re~e: Imam, care, neku tajnu da ti ka`em. A on re~e:] uti! I otido{e od njega svi koji stajahu pred njim.

3:20 A Aod pristupi k njemu; a on se |a{e sam u letnjoj sobi; pa re~e Aod: Re~ Bo`ju imam da ti ka`em. Tada on usta s prestola.

3:21 A Aod pote`e levom rukom svojom i uze ma~ od desne bedrice i satera mu ga u trbuh,

3:22 I dr`ak u |e za ma~em, i salo se sklopi za ma~em, te ne mo`e izvu}i ma~a iz trbuha; i izi |e ne~ist.

3:23 Potom izi |e Aod iz sobe, i zatvori vrata za sobom i zaklju~a.

3:24 A kad on otide, do |o{e sluge, i pogleda{e, a to vrata od sobe zaklju~ana, pa reko{e: Valjda ide napolje u kleti do letnje sobe.

3:25 I ve} im se dosadi ~ekati a vrata se od sobe ne otvaraju, te uze{e klju~ i otvori{e, a gle, gospodar im le`i na zemlji mrtav.

3:26 A Aod dokle se oni zabavi{e pobe`e i pro|e likove kamene, i ute~e u Seriot.

3:27 A kad do |e, zaturbi u trubu u gori Jefremovoj; i si |o{e s njim sinovi Izrailjevi s gore, a on napred.

3:28 Pa im re~e: Hajdete za mnom, jer Gospod predade vam u ruke neprijatelje va{e Moavce. I si |o{e za njim, i uze{e Moavcima brodove jordan-ske, i ne davahu nikome pre}i.

3:29 I tada pobi{e Moavce, oko deset hiljada ljudi, sve bogate i hrabre, i ni jedan ne ute~e.

3:30 Tako u taj dan potpado{e Moavci pod ruku Izrailjevu; i zemlja bi mirna osamdeset godina.

3:31 A posle njega nasto Samegar sin Anatov, i pobi {est stotina Filisteja ostanom volujskim, i izbavi i on Izrailja.

GLAVA 4

A po smrti Aodovoj opet sinovi Izrailjevi ~ini{e {ta je zlo pred Gospodom.

4:2 I Gospod ih dade u ruke Javinu caru hananskom, koji vlada{e u Asoru, a vojsci njegovoj be{e vojvoda Sisara, koji `ivlja{e u Arosetu neznabo`a~kom.

4:3 I sinovi Izrailjevi vapi{e ka Gospodu; jer on ima{e devet stotina gvozdenih kola, i veoma prite{njava{e sinove Izrailjeve dvadeset godina.

4:4 U to vreme Devora proro~ica, `ena Lafidotova, su |a{e Izrailju.

4:5 I Devora stanova{e pod palmom izme |u Rame i Vetilja u gori Jefremovoj, i dola`ahu k njoj sinovi Izrailjevi na sud.

4:6 A ona poslav{i dozva Varaka sina Avinejemova iz Kedesu Neftalimovog, i re~e mu: Nije li zapovedio Gospod Bog Izrailjev: Idi, skupi narod na gori Tavor, i uzmi sa sobom deset hiljada ljudi izme |u sinova Neftalimovih i sinova Zavulonovih?

4:7 Jer }u dovesti k tebi na potok Kison Sisaru vojvodu Javinovog i kola njegova i ljudstvo njegovo, i preda}u ga tebi u ruke.

4:8 A Varak joj re~e: Ako }e{ ti i}i sa mnom, i}i }u; ako li ne}e{ i}i sa mnom, ne}u i}i.

4:9 A ona re~e: Ja }u i}i s tobom, ali ne}e{ imati slave na putu kojim }e{ i}i; jer }e `eni u ruku dati Gospod Sisaru. I ustav{i Devora otide s Varakom u Kedesu.

4:10 I Varak sazvav{i sinove Zavulonove i Neftalimove u Kedesu, povede sa sobom deset hiljada ljudi; i Devora i |a{e s njim.

4:11 A Ever Kenejin be{e se odvojio od Keneja, od sinova Ovava tasta Mojsijevog, i be{e razapeo svoj {ator kod hrastova zanjajmskih, a to je kod Kedesu.

4:12 I javi{e Sisari da je iza{ao Varak sin Avinejemov na goru Tavor.

4:13 I Sisara skupi sva kola svoja, devet stotina kola gvozdenih, i sav narod koji be{e s njim od Aroseta neznabo`a~koga do potoka Kisona.

4:14 Tada re~e Devora Varaku: Ustani, jer je ovo dan, u koji ti dade Gospod Sisaru u ruke. Ne ide li Gospod pred tobom? I Varak si |e s gore Tavora, i deset hiljada ljudi za njim.

4:15 I Gospod smete Sisaru i sva kola njegova i svu vojsku o{trim ma-em pred Varakom; i Sisara si|e s kola svojih i pobe`e pe{ice.

4:16 A Varak potera kola i vojsku do Aroseta neznao`a-koga; i pade sva vojska Sisarina od o{-trog ma-a, ne osta nijedan.

4:17 A Sisara ute~e pe{ice do {atora Jailje`ene Evera Kenejina; jer be{e mir me|u Javinom carem asorskim i domom Evera Kenejina.

4:18 I izi|e Jailja na susret Sisari, i re-e mu: Skloni se, gospodaru, skloni se kod mene; ne boj se. I on se skloni kod nje u {ator, i ona ga pokri pokriva-em.

4:19 A on joj re~e: Daj mi malo vode da se napijem, jer sam`edan. A ona otvori meh mleka i napoji ga, pa ga pokri.

4:20 A on joj re~e: Stoj na vratima od {atora, i ako ko do|e i zapita te i re-e: Ima li tu ko? Reci: Nema.

4:21 Tada Jailja`ena Everova uze kolac od {atora, i uze malj u ruku, i pristupi k njemu polako, i satera mu kolac kroz slepe o-i, te pro|e u zemlju, kad spava{e tvrdo umoran, i umre.

4:22 I gle, Varak tera{e Sisaru, i Jailja mu izi|e na susret, i re~e mu: Hodi da ti poka`em ~oveka kog tra`i{. I u|e k njoj, i gle Sisara le`a{e mrtav, i kolac mu u slepim o-ima.

4:23 Tako pokori Bog u onaj dan Javina cara hananskog pred sinovima Izrailjevim.

4:24 I ruka sinova Izrailjevih biva{e sve te`a Javinu caru hananskom, dokle ne istrebi{e Javina cara hananskog.

GLAVA 5

I u taj dan peva Devora i Varak sin Avinejemov govore}i:

5:2 Blagosiljajte Gospoda {to u-ini osvetu u Izrailju i {to narod dragovoljno prista.

5:3 ^ujte carevi, slu{ajte knezovi; ja, ja }u Gospodu pevati, popeva}u Gospodu Bogu Izrailjevom.

5:4 Gospode! Kad si silazio sa Sira, kad si i{ao iz polja edomskog, zemlja se tresae, i nebesa kapahu, oblaci kapahu vodom.

5:5 Brda se rastapahu pred Gospodom; taj Sinaj pred Gospodom Bogom Izrailjevim.

5:6 Za vremena Samegara sina Anatovog, za vremena Jailjinog nesta puteva, i koji i|ahu stazama, i|ahu krivim putevima.

5:7 Nesta sela u Izrailju, nesta ih, dokle ne nastah ja, Devora, dokle ne nastah majka Izrailju.

5:8 On izabra nove bogove, tada rat be{e na vratima; vi|a{e li se {tit ili koplje me|u ~etrdeset hiljada u Izrailju?

5:9 Srce se moje privilo k upraviteljima Izrailjevim, koji dragovoljno prista{e izme|u naroda. Blagosiljajte Gospoda.

5:10 Koji ja{ete na belim magaricama, koji sedite u sudu i koji hodite po putevima, pripovedajte.

5:11 Prestala je praska strelja~ka na mestima gde se voda crpe; onde neka pripovedaju pravdu Gospodnju, pravdu k selima njegovim u Izrailju; tada }e narod Gospodnji silaziti na vrata.

5:12 Ustani, ustani, Devoro; ustani, ustani, zapevaj pesmu; ustani, Vara-e, vodi u ropstvo roblje svoje, sine Avinejemov.

5:13 Sada }e potla~eni ovladati silnima iz naroda; Gospod mi dade da vladam silnima.

5:14 Iz Jefrema izi|e koren njihov na Amalike; za tobom be{e Venijamin s narodom tvojim; od Mahira izi|o{e koji postavljaju zakone, a od Zavulona pisari.

5:15 I knezovi Isaharovi bi{e s Devorom, Isahar kao i Varak bi poslan u dolinu s ljudima koje vo|a{e. U delu Ruvimovom behu ljudi visokih misli.

5:16 [to si sedeo me|u torovima slu{aju}i kako bleje stada? U delu Ruvimovom behu ljudi visokih misli.

5:17 Galad osta s one strane Jordana; a Dan {to se zabavi kod la|a; Asir za{to sede na bregu morskom i u kr{evima svojim osta?

5:18 Zavulon je narod koji dade du{u svoju na smrt, tako i Neftalim, na visokom polju.

5:19 Do|o{e carevi, bi{e se; bi{e se carevi hana-nski u Tanahu na vodi megidskoj; ali ni mrve srebra ne dobi{e.

5:20 S neba se vojeva, zvezde s mesta svojih vojeva{e na Sisaru.

5:21 Potok Kison odnese ih, potok Kadimin, potok Kison; pogazila si, du{o moja, sna`no.

5:22 Tada izotpada{e konjima kopita od teranja junaka njihovih.

5:23 Proklinjite Miroz, re~e an|eo Gospodnji, proklinjite stanovnike njegove; jer ne do|o{e u pomo} Gospodu, u pomo} Gospodu s junacima.

5:24 Da je blagoslovena mimo`ene Jailja`ena Evera Kenejina; mimo`ene u {atorima da je blagoslovena.

5:25 Zaiska vode, mleka mu dade, u gospodskoj zdeli donese mu pavlaku.

5:26 Levom rukom ma{i se za kolac a desnom za malj kova~ki, i udari Sisaru, razmrska mu glavu; probode i probi mu slepe o~i.

5:27 Me|u noge njene savi se, pade, le`e, me|u noge njene savi se, pade gde se savi, onde pade mrtav.

5:28 S prozora gleda{e majka Sisarina, i kroz re{etku vika{e: [to se tako dugo ne vra}aju kola njegova? [to se tako polako mi~u to~kovi kola njegovih?

5:29 Najmudrije izme|u dvorkinja njenih odgovarahu joj, a i sama odgovara{e sebi:

5:30 Nisu li na{li? Ne dele li plen? Po jednu devojku, po dve devojke na svakog. Plen {aren Sisari, plen {aren, vezen; {aren, vezen s obe strane, oko vrata onima koji zapeni{e.

5:31 Tako da izginu svi neprijatelji Tvoji, Gospode; a koji te ljube da budu kao sunce kad izlazi u sili svojoj. I zemlja bi mirna ~etrdeset godina.

GLAVA 6

A sinovi Izrailjevi ~ini{e {ta je zlo pred Gospodom, i Gospod ih dade u ruke Madijanima za sedam godina.

6:2 I osili ruka madijanska nad Izrailjem, te od straha madijanskog na~ini{e sebi sinovi Izrailjevi jame koje su po gorama, i pe}ine i ograde.

6:3 I kad bi Izrailjci posejali, dola`ahu Madijani i Amalici i isto~ni narod, dola`ahu na njih.

6:4 I stav{i u logor protiv njih, potirahu rod zemaljski dori do Gaze, i ne ostavljahu hrane u Izrailju, ni ovce ni vola ni magarca.

6:5 Jer se podizahu sa stadima svojim i sa {atorom svojim, i dola`ahu kao skakavci, tako mnogo, i ne be{e broja njima i kamilama njihovim, i dola{e}i u zemlju pusto{ahu je.

6:6 Tada osiroma{i Izrailj veoma od Madijana, i povika{e ka Gospodu sinovi Izrailjevi.

6:7 A kad povika{e sinovi Izrailjevi ka Gospodu od Madijana,

6:8 Gospod posla proroka sinovima Izrailjevim, a on im re~e: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Ja sam vas izveo iz Misira, i izveo sam vas iz doma ropskog,

6:9 I izbavio sam vas iz ruke misirske i iz ruku svih onih koji vas mu~ahu; i odagnao sam ih ispred vas, i dao sam vama zemlju njihovu.

6:10 Pak vam rekoh: Ja sam Gospod Bog va{, ne bojte se bogova Amoreja u kojih zemlji`ivite. Ali na poslu{aste glas moj.

6:11 Potom do|e An|eo Gospodnji i sede pod hrastom u Ofri koji be{e Joasa Avijezerita; a sin njegov Gedeon vr{a{e p{enicu na gumnu, da bi pobegao s njom od Madijana.

6:12 I javi mu se an|eo Gospodnji, i re~e mu: Gospod je s tobom, hrabri juna~e!

6:13 A Gedeon Mu re~e: O gospodaru moj! Kad je Gospod s nama, za{to nas sna|e sve ovo? I gde su sva ~udesa Njegova, koja nam pripoveda{e oci na{i govore}i: Nije li nas Gospod izveo iz Misira? A sad nas je ostavio Gospod i predao u ruke Madijanima.

6:14 A Gospod ga pogleda i re~e mu: Idi u toj sili svojoj, i izbavi}e{ Izrailj iz ruku madijanskih. Ne poslah li te?

6:15 A on Mu re~e: O Gospode, ~im }u izbaviti Izrailj? Eto, rod je moj najsiroma{niji u plemenu Manasijinom, a ja sam najmanji u domu oca svog.

6:16 Tad mu re~e Gospod: Ja }u biti s tobom, te }e{ pobiti Madijane kao jednog.

6:17 A Gedeon Mu re~e: Ako sam na{ao milost pred Tobom, daj mi znak da Ti govori{ sa mnom.

6:18 Nemoj oti}i odavde dokle se ja ne vratim k Tebi i donesem dar svoj i stavim preda Te. A On re~e: ^eka}u dokle se vrati{.

6:19 Tada otide Gedeon, i zgotovi jare i od efe bra{na hlebove presne, i metnu meso u kotaricu a supu u lonac, i donese Mu pod hrast, i postavi.

6:20 A an|eo Bo`ji re~e mu: Uzmi to meso i te hlebove presne, i metni na onu stenu, a supu prolj. I on u~ini tako.

6:21 Tada an|eo Gospodnji pru`i kraj od {tapa koji mu be{e u ruci i dota~e se mesa i hlebova presnih; i podi`e se oganj sa stene i spali meso i hlebove presne. I an|eo Gospodnji otide ispred o~iju njegovih.

6:22 A Gedeon vide}i da be{e an|eo Gospodnji, re~e: Ah Gospode Bo`e! Zato li videh an|ela Gospodnjeg licem k licu?

6:23 A Gospod mu re~e: Budi miran, ne boj se, ne}e{ umreti.

6:24 I Gedeon na~ini onde oltar Gospodu, i nazva ga Mir Gospodnji. Stoji i danas u Ofri avijezeritskoj.

6:25 I istu no} re~e mu Gospod: Uzmi junca koji je oca tvog, junca drugog od sedam godina; i raskopaj oltar Valov koji ima otac tvoj, i iseci lug koji je kod njega.

6:26 I na~ini oltar Gospodu Bogu svom navrh ove stene, na zgodnom mestu, pa onda uzmi drugog junca, i prinesi `rtvu paljenicu na drvima onog luga koji ise~e{.

6:27 Tada uze Gedeon deset ljudi izme|u sluga svojih, i u~ini kako mu zapovedi Gospod; ali se boja{e doma oca svog i me{tana, te ne u~ini danju nego u~ini no}u.

6:28 A kad ujutru usta{e me{tani, a to raskopan oltar Valov i lug kod njega ise~en; a junac drugi prinesen na `rtvu paljenicu na oltaru na~injenom.

6:29 I reko{e jedan drugom: Ko to u~ini? I tra`i v{i i raspitav{i reko{e: Gedeon sin Joasov u~ini to.

6:30 Pa reko{e me{tani Joasu; izvedi sina svog da se pogubi, {to raskopa oltar Valov i {to ise~e lug kod njega.

6:31 A Joas re~e svima koji stajahu oko njega: Vi li ho}ete da branite Vala? Vi li ho}ete da ga izbavite? Ko ga brani, poginu}e jutros. Ako je bog, neka sam raspravi s njim {to mu je raskopao oltar.

6:32 I prozva ga onog dana Jeroval govore}i: Neka raspravi s njim Val {to mu je raskopao oltar.

6:33 A svi Madijani i Amalici i isto~ni narod behu se skupili i pre{av{i preko Jordana behu stali u logor u dolini Jezraelu.

6:34 A duh Gospodnji naoru`a Gedeona, i on zatrubi u trubu, i skupi oko sebe porodicu Avijezerovu.

6:35 I posla glasnike po svemu plemenu Manasijinom, i skupi{e se oko njega; posla glasnike i u pleme Asirovo i Zavulonovo i Neftalimovo, te i oni izi|o{e pred njih.

6:36 Tada re~e Gedeon Bogu: Ako }e{ Ti izbaviti mojom rukom Izrailja, kao {to si rekao,

6:37 Evo, ja }u metnuti runo na gumnu: ako rosa bude samo na runu a po svoj zemlji suvo, onda }u znati da }e{ mojom rukom izbaviti Izrailja, kao {to si rekao.

6:38 I bi tako; jer kad usta sutradan, iscedi runo, i iste~e rosa iz runa puna zdela.

6:39 Opet re~e Gedeon Bogu: Nemoj se gneviti na me, da progovorim jo{ jednom; da obi|em runo jo{ jednom, neka bude samo runo suvo, a po svoj zemlji neka bude rosa.

6:40 I Bog u~ini tako onu no}; i bi samo runo suvo a po svoj zemlji bi rosa.

GLAVA 7

Iurani Jeroval, to je Gedeon, i sav narod {to be{e s njim, i stado{e u logor kod izvora Aroda; a

vojska madijanska beše mu sa severa kraj gore Moreha u dolini.

7:2 A Gospod reče Gedeonu: Mnogo je naroda s tobom, zato im neću dati Madijana u ruke, da se ne bi hvalio Izrailj suprot meni govoreći: Moja me ruka izbavi.

7:3 Nego sada oglasi da bude narod i reci: Ko se boji i koga je strah, neka se vrati i nek ide odmah ka gori Galadu. I vrati se iz naroda dvadeset i dve hiljade; a deset hiljada osta.

7:4 Opet reče Gospod Gedeonu: Još je mnogo naroda; svedi ih na vodu, i onde ću ti ih prebrati; za kog ti god kažeš: Taj neka ide s tobom, neka ide s tobom; a za koga ti god kažeš: Taj neka ne ide s tobom, neka ne ide.

7:5 I svede narod na vodu; a Gospod reče Gedeonu: Koji stane laptati jezikom vodu, kao što lapaju pas, metni ga na stranu; tako i svakog koji klekne na kolena da pije.

7:6 I onih koji lapaju, rukom svojom k ustima prinesavljajući vodu, beše tri stotine ljudi; a sav ostali narod klekne na kolena svoja da piju vode.

7:7 Tada reče Gospod Gedeonu: S tih trista ljudi koji lapaju vodu izbaviću vas i predaću ti u ruke Madijane; neka dakle odlazi sav ovaj narod svako na svoje mesto.

7:8 I narod uze bračnjence i trube; i Gedeon otpusti sve ljude Izrailjce da idu svaki u svoj kraj, a onih trista ljudi zadržao. A logor madijanski beše na njega u dolini.

7:9 I on reče mu Gospod: Ustani, siđi u logor, jer ti ga dadoh u ruke.

7:10 Ako li se bojiš sam siđi, siđi u logor sa Furmom momkom svojim,

7:11 I bude što govore, pa će ti osiliti ruke i udariće na logor. I siđe on i Fura momak njegov do kraja vojske koja beše u logoru.

7:12 A Madijani i Amalici i sav narod isto na leđima po dolini kao skakavci, tako ih beše mnogo; i kamilama njihovim ne beše broja; beše ih mnogo kao peska po bregu morskom,

7:13 I kad dođe Gedeon, a to jedan pripoveda drugu svom san i govora: Gle usnih, a to pe-

hleb je men kotrlja se k logoru madijanskom i dođe do kraja i stade udarati o njih, te padahu, i ispremeta ih, i popadaše kraji.

7:14 A drug mu odgovori i reče: To nije drugo nego maš Gedeona sina Joasovog oveka Izrailjca; predao mu je u ruke Bog Madijane i sav ovaj logor.

7:15 I kad Gedeon bude kako onaj pripovedi san i kako ga ovaj istumaše, pokloni se i vrati se u logor izrailjski i reče: Ustajte, jer vam dade Gospod u ruke logor madijanski.

7:16 Potom razdeli trista ljudi u tri grupe, i dade svakome po trubu u ruku i po prazan šator i po lučnik.

7:17 I reče im: Na mene gledajte, pa tako budete; gle, je ću doći na kraj logora, pa šta ja učinite, to učinite.

7:18 Kad ja zatrubim u trubu i svi koji budu sa mnom, tada i vi zatrubite u trube oko svega logora, i budete: Maš Gospodnji i Gedeonov.

7:19 I dođe Gedeon i sto ljudi što behu s njim na kraj logora, u početak srednje strane, istom behu promenili stranu; a oni zatrubeše u trube i polupaju šatorove koje imahu u rukama.

7:20 Tako tri grupe zatrubiše u trube i polupaju šatorove, i drže u levoj ruci lučnike a u desnoj trube trube, i povikaše: Maš Gospodnji i Gedeonov.

7:21 I stadoše svaki na svom mestu oko vojske; a sva se vojska smete i stadoše vikati i bežati.

7:22 A kad zatrubiše u trube onih tri stotine, Gospod obrati maš svakome na druga njegovog po svemu logoru, te pobeže vojska do Vet-Asete, u Zererat, do obale avel-meolske kod Tavata.

7:23 A Izrailjci iz plemena Neftalimovog i Asirova i iz svega plemena Manasijinog stekoše se i goniše Madijane.

7:24 I Gedeon posla glasnike po svoj gori Jefremovoj govoreći: Siđite pred Madijane i uhvatite im vode do Vetvare duž Jordana. I stekoše se svi ljudi iz plemena Jefremovog i uhvatiše vode do Vetvare duž Jordana.

7:25 I uhvatiše dva kneza madijanska, Oriva i Ziva, i ubiše Oriva na steni Orivovoj, a Ziva ubiše kod tesnaca Zivovog; i goniše Madijane, i donesoše glavu Orivovu i Zivovu ka Gedeonu preko Jordana.

GLAVA 8

A ljudi od plemena Jefremovog rekoše mu: [ta nam to u~ini te nas ne pozva kad po|e u boj na Madijane? I vikahu na nj `estoko.

8:2 A on im re~e: Pa {ta sam u~inio tako kao vi? Nije li pabir~enje Jefremovo bolje nego berba Avijezerova?

8:3 Vama je u ruke dao Gospod knezove madijanske, Oriva i Ziva; pa {ta ja mogoh u~initi tako kao vi? Tada se uti{a duh njihov prema njemu kad tako govori.

8:4 A kad Gedeon do|e na Jordan, pre|e preko njega s trista ljudi koji behu s njim, a behu umorni gone}i.

8:5 Pa re~e ljudima Soko}anima: Dajte nekoliko hlebova narodu koji ide za mnom, jer su umorni, a ja gonim Zeveja i Salmana careve madijanske.

8:6 A glavari sokotski rekoše mu: Je li pesnica Zevejeva i Salmanova ve} u tvojoj ruci da damo hleba tvojoj vojsci?

8:7 A Gedeon im re~e: Kad mi Bog preda Zeveja i Salmana u ruke, tada }u pomlatiti telesa va{a trnjem iz ove pustinje i dra~om.

8:8 I otide odande u Fanuil, i re~e Fanuiljanima isto onako, a oni mu odgovoriše kao {to odgovoriše ljudi u Sokotu.

8:9 Zato i ljudima Fanuiljanima re~e: Kad se vratim zdravo, razvali}u tu kulu.

8:10 A Zevej i Salman behu u Karkoru, i vojska njihova s njima, oko petnaest hiljada, {to ih god osta od sve vojske isto~ne; a pobijenih beše sto i dvadeset hiljada ljudi koji mahahu ma~em.

8:11 I otide Gedeon preko onih {to `ive pod {atorima, s istoka Novi i Jogveji, i udari na vojsku kad vojska stajaše bezbri`na.

8:12 A Zevej i Salman pobegoše, a on ih potera, i uhvati dva cara madijanska, Zeveja i Salmana, i raspudi svu vojsku.

8:13 I vrati se Gedeon sin Joasov iz boja pre sun~anog ro|aja.

8:14 I uhvati momka iz Sokota, i ispitiva ga; a on mu popisa knezove sokotske i stare{ine, sedamdeset i sedam ljudi.

8:15 Pa kad do|e k Soko}anima, re~e: Evo Zeveja i Salmana, za koje mi se rugaste govore}i: Je li pesnica Zevejeva i Salmanova ve} u tvojoj ruci, da damo hleba umornim ljudima tvojim?

8:16 I uzev{i stare{ine onog mesta i trnja iz pustinje i dra~e dade na njima ugled Soko}anima.

8:17 I kulu fanuilsku razvali i pobi ljude tamo~nje.

8:18 Potom re~e Zeveju i Salmanu: Kakvi behu ljudi koje pobiste na Tavoru? A oni rekoše: Takvi kao ti; svaki beše na o~ima kao carski sin.

8:19 A on re~e: To behu moja bra}a, sinovi moje matere. Tako Gospod bio `iv! Da ste ih ostavili u `ivotu, ne bih vas pogubio.

8:20 Tada re~e Jeteru prvencu svom: Ustani, pogubi ih. Ali dete ne izvu~e ma~ svoj, jer se bojaše, jer beše jo{ dete.

8:21 Tada re~e Zevej i Salman: Ustani ti, ulo`i na nas; jer kakav je ~ovek onakva mu je i snaga. I ustav{i Gedeon pogubi Zeveja i Salmana, i uze mese~i}e koji behu o vratovima kamila njihovih.

8:22 Potom rekoše Izrailjci Gedeonu: Budi nam gospodar ti i sin tvoj i sin sina tvog, jer si nas izbavio iz ruke madijanske.

8:23 A Gedeon im re~e: Ne}u vam ja biti gospodar, niti }e vam sin moj biti gospodar; Gospod }e vam biti Gospodar.

8:24 Jo{ im re~e Gedeon: Jedno }u iskati od vas: da mi date svaki grivnu od plena svog. A grivne imahu zlatne, jer behu Ismailjci.

8:25 I odgovoriše: Da}emo drage volje. I razastrv{i haljinu baciše na nju grivne, svaki od plena svog.

8:26 I beše na meru zlatnih grivana {to iziskala hiljadu i sedam stotina sikala zlata, osim mese~i}a i

lan-i}a i haljina skerletnih, {to no{ahu carevi madijanski, i osim litarova, {to behu oko vrata kamila njihovih.

8:27 I Gedeon na~ini od toga ople}ak, i ostavi ga u svom gradu Ofri; i onde sav Izrailj stade ~initi preljubu za njim, i bi Gedeonu i domu njegovom zamka.

8:28 Tako bi{e pokoreni Madijani pred sinovima Izrailjevim, i vi{e ne digo{e glave. I zemlja bi mirna ~etrdeset godina za veka Gedeonovog.

8:29 I oti{av{i Jeroval sin Joasov osta u svojoj ku}i.

8:30 I ima{e Gedeon sedamdeset sinova, koji izi|o{e od bedara njegovih, jer ima{e mnogo `ena.

8:31 I ino~a njegova, koja be{e u Sihemu, i ona mu rodi sina, i na|e mu ime Avimeleh.

8:32 Potom umre Gedeon sin Joasov u dobroj starosti, i bi pogreben u grobu Joasa oca svog Avijezerita u Ofri.

8:33 I kad umre Gedeon, opet sinovi Izrailjevi ~ini{e preljubu za Valima, i postavi{e sebi Val-Verita za boga.

8:34 I ne se}a{e se sinovi Izrailjevi Gospoda Boga svog, koji ih je izbavio iz ruku svih neprijatelja njihovih unaokolo.

8:35 I ne u~ini{e milosti domu Jerovala Gedeona prema svemu dobru {to je on u~inio Izrailju.

GLAVA 9

I Avimeleh sin Jerovalov otide u Sihem k bra}i matere svoje i re~e njima i svemu rodu ota~koga doma matere svoje govore}i:

9:2 Ka`ite svim Sihemljanima: [ta vam je bolje, da su vam gospodari sedamdeset ljudi, svi sinovi Jerovalovi, ili da vam je gospodar jedan ~ovek? I opominjite se da sam ja kost va{a i telo va{e.

9:3 Tada reko{e bra}a matere njegove za nj svim Sihemljanima sve te re~i, i srce njihovo privi se k Avimelehu, jer reko{e: Na{ je brat.

9:4 I dado{e mu sedamdeset sikala srebra iz doma Val-Veritova, za koje najmi Avimeleh ljudi praznova i skitnica, te i|ahu za njim.

9:5 I do|e u ku}u oca svog u Ofru, i pobi bra}u svoju, sinove Jerovalove, sedamdeset ljudi, na jednom kamenu; ali osta Jotam najmla|i sin Jerovalov, jer se sakri.

9:6 Tada se skupi{e svi Sihemljani i sav dom Milov, i otido{e i postavi{e Avimeleha carem kod hrasta koji stoji u Sihemu.

9:7 A kad to javi{e Jotamu, otide i stade navrh gore Garizina, i podigav{i glas svoj povika i re~e im: ^ujte me, Sihemljani, tako vas Bog ~uo!

9:8 I{la drveta da poma`u sebi cara, pa reko{e maslini: Budi nam car.

9:9 A maslina im re~e: Zar ja da ostavim pretilinu svoju, kojom se ~ast ~ini Bogu i ljudima, pa da idem da tumaram za druga drveta?

9:10 Potom reko{e drveta smokvi: Hodi ti, budi nam car.

9:11 A smokva im re~e: Zar ja da ostavim slast svoju i krasni rod svoj, pa da idem da tumaram za druga drveta?

9:12 Tada reko{e drveta vinovoj lozi: Hodi ti, budi nam car.

9:13 A loza im re~e: Zar ja da ostavim vino svoje, koje veseli Boga i ljude, pa da idem da tumaram za druga drveta?

9:14 Tada sva drveta reko{e trnu: Hodi ti, budi nam car.

9:15 A trn odgovori drvetima: Ako doista ho}ete mene da poma`ete sebi za cara, hodite sklonite se u hlad moj; ako li ne}ete, neka izi|e oganj iz trna i spali kedre livanske.

9:16 Tako sada, jeste li pravo i po{teno radili postaviv{i Avimeleha carem? I jeste li dobro u~inili Jerovalu i domu njegovom? I jeste li mu u~inili kako vas je zadu`io?

9:17 Jer je otac moj vojevao za vas i nije mario za `ivot svoj, i izbavio vas je iz ruku madijanskih.

9:18 A vi danas ustaste na dom oca mog, i pobiste sinove njegove, sedamdeset ljudi, na jednom kamenu, i postaviste carem Avimeleha, sina slu{kije njegove, nad Sihemljanima zato {to je brat va{.

9:19 Ako ste pravo i pošteno radili danas prema Jerovalu i njegovom domu, veselite se s Avimeleha i on neka se veseli s vas.

9:20 Ako li niste, neka iziđe oganj od Avimeleha i spali Sihemljane i dom Milov, i neka iziđe oganj od Sihemljana i od doma Milovog i spali Avimeleha.

9:21 Tada pobeže Jotam, i pobjegav dođe u Vir, i onde osta boježi se Avimeleha brata svog.

9:22 I vlada Avimeleh Izrailjem tri godine.

9:23 Ali Bog pusti zlu volju među Avimeleha i među Sihemljane; i Sihemljani izneveriše Avimeleha.

9:24 Da bi se osvetila nepravda učinjena na sedamdeset sinova Jerovalovih, i krv njihova da bi došla na Avimeleha brata njihovog, koji ih ubi, i na Sihemljane, koji ukrepiše ruku njegovu da ubije braću svoju.

9:25 I Sihemljani pometaše mu zasede po vrhovima gorskim, pa plenjahu sve koji prolažu mimo njih onim putem. I bi javljeno Avimelehu.

9:26 Potom dođe Gal sin Evedov sa svojom braćom, i uđoše u Sihem, i Sihemljani se pouzdaše u nj.

9:27 I iziđavši u polje braće vinograde svoje i gaziše grožđe, i veseliše se; i uđoše u kuću boga svog; i jedoše i piše, i psovaše Avimeleha.

9:28 I Gal sin Evedov reče: Ko je Avimeleh i šta je Sihem, da mu slušimo? Nije li sin Jerovalov? A Zevul nije li njegov pristav? Slušajte sinovima Emora oca Sihemovog. A šta bismo slušali tome?

9:29 O kad bi taj narod bio pod mojom rukom, da smetnem Avimeleha! I reče Avimelehu: Prikupi vojsku svoju, i iziđi.

9:30 A kad dođe Zevul, upravitelj gradski, reče i Gala sina Evedovog, razgnevi se vrlo.

9:31 I posla tajno poslanike k Avimelehu i poruči mu: Evo Gal sin Evedov i braća mu dođoše u Sihem, i evo pobuniše grad na te.

9:32 Nego ustani noću ti i narod šta je s tobom, i zasedi u polju.

9:33 A ujutro kad sunce ograne, digni se i udari na grad; i evo on i narod koji je s njim iziđi će preda te, pa uđini s njim šta ti može ruka.

9:34 I Avimeleh usta noću i sav narod šta beše sa njim; i zasedoše Sihemu u četiri čete.

9:35 A Gal sin Evedov iziđe i stade pred vratima gradskim; a Avimeleh i narod šta beše sa njim iziđe iz zasede.

9:36 A Gal videvši narod reče Zevulu: Eno narod silazi svrh gore. A Zevul mu odgovori: Od sena gorskog čine ti se ljudi.

9:37 Opet progovori Gal i reče: Eno narod silazi s visa, i četa jedna ide putem kumi meonenimskoj.

9:38 A Zevul mu reče: Gde su ti sada usta, kojima si govorio: Ko je Avimeleh da mu slušimo? Nije li to onaj narod koji si prezirao? Iziđi sada, i bij se s njim.

9:39 I iziđe Gal pred Sihemljanima, i pobi se s Avimelehom.

9:40 Ali Avimeleh ga potera, i on pobeže od njega; i padoše mnogi pobijeni do samih vrata gradskih.

9:41 I Avimeleh osta u Arumi; a Zevul istera Gala i braću njegovu, te ne mogahu sedeti u Sihemu.

9:42 A sutradan iziđe narod u polje i bi javljeno Avimelehu.

9:43 A on uze narod svoj i razdeli ga u tri čete, i namesti ih u zasedu u polju; i kad vide gde narod izlazi iz grada, skoči na nj ih i pobi ih.

9:44 Jer Avimeleh i četa koja beše s njim udariše i stadoše kod vrata gradskih; a druge dve čete udariše na sve one koji behu u polju, i pobiše ih.

9:45 I Avimeleh bijaše grad ceo onaj dan, i uze ga, i pobi narod koji beše u njemu, i raskopa grad, i poseja so po njemu.

9:46 A kad to dođe koji behu u kuli sihenskoj, uđoše u kulu kuće boga Verita.

9:47 I bi javljeno Avimelehu da su se onde skupili svi koji behu u kuli sihenskoj.

9:48 Tada Avimeleh iziđe na goru Salmon, on i sav narod šta behu sa njim; i uzevši Avimeleh se-

kiru u ruku odse~e granu od drveta i metnu je na rame, i re~e narodu koji be~e s njim: [ta videste da sam ja u~inio, brzo ~inite kao ja.

9:49 I svaki iz naroda odse~e sebi granu, i po|o~e za Avimelehem i pometa~e grane oko kule, i zapali~e njima grad; i izgibo~e svi koji behu u kuli sihenskoj, oko hiljadu ljudi i `ena.

9:50 Potom otide Avimeleh na Teves, i stade u logor kod Tevesa, i uze ga.

9:51 A be~e tvrda kula usred grada, i u nju pobe~e svi ljudi i `ene i svi gra|ani, i zatvoriv{i se pope~e se na krov od kule.

9:52 A Avimeleh do|e do kule i udari na nju, i do|e do vrata od kule da je zapali ognjem.

9:53 Ali jedna `ena baci komad `rvnja na glavu Avimelehu i razbi mu glavu.

9:54 A on br`e viknu momka koji mu no{a~e oru`je, i re~e mu: Izvadi ma~ svoj i ubi me, da ne ka`u za me: @ena ga je ubila. I probode ga sluga njegov, te umre.

9:55 A kad vide~e Izrailjci gde pogibe Avimeleh, otido~e svaki u svoje mesto.

9:56 Tako plati Bog Avimelehu za zlo koje je u~inio ocu svom ubiv{i sedamdeset bra~e svoje.

9:57 I sve zlo ljudi Sihemljana povrati Bog na njihove glave, i ste~e im se kletva Jotama sina Jerovalovog.

GLAVA 10

Aposle Avimeleha usta da izbavi Izrailja Tola sin Fuve sina Dodovog, ~ovek plemena Isaharovog, koji se|a~e u Samiru u gori Jefremovoj.

10:2 I bi sudija Izrailju dvadeset i tri godine, pa umre i bi pogreben u Samiru.

10:3 Posle njega usta Jair od plemena Galadovog, i bi sudija Izrailju dvadeset i dve godine;

10:4 I ima~e trideset sinova, koji jahahu na tridesetoro magaradi, i imahu trideset gradova, koji se zovu sela Jairova do danas i jesu u zemlji Galadovoj.

10:5 I umre Jair, i bi pogreben u Kamonu.

10:6 A sinovi Izrailjevi opet ~ini~e {ta je zlo pred Gospodom, i slu`i~e Valima i Astarotama, i bogovima sirskim, i bogovima sidonskim, i bogovima moavskim, i bogovima sinova Amonovih i bogovima filistejskim; i ostavi~e Gospoda i ne slu`ahu Mu.

10:7 Zato se razgnevi Gospod na Izrailja, te ih dade u ruke Filistejima i u ruke sinovima Amonovim.

10:8 A oni gazi~e i satira~e sinove Izrailjeve od one godine osamnaest godina, sve sinove Izrailjeve koji behu s one strane Jordana, u zemlji amorejskoj, koja je u Galadu.

10:9 I pre|o~e sinovi Amonovi preko Jordana da se biju i s Judom i s Venijaminom i s domom Jefremovim; i bi Izrailj u velikoj nevolji.

10:10 Tada vapi~e sinovi Izrailjevi ka Gospodu govore~i: Sagre{ismo Ti {to ostavismo Boga svog i slu`ismo Valima.

10:11 A Gospod re~e sinovima Izrailjevim: Od Misiraca i Amoreja i od sinova Amonovih i od Filisteja,

10:12 I od Sidonjana i od Amalika i od Amonaca, koji vas mu~i~e, nisam li vas izbavljao kad vapijaste k meni?

10:13 Ali vi ostaviste mene i slu`iste drugim bogovima; zato vas vi~e ne~u izbavljati.

10:14 Idite i vi~ite one bogove koje ste izabrali, neka vas oni izbave u nevolji va{oj.

10:15 A sinovi Izrailjevi reko~e Gospodu: Sagre{ismo; ~ini s nama {ta Ti je drago, samo nas sada izbavi.

10:16 I pobaca~e izme|u sebe bogove tu|e, i stado~e slu`iti Gospodu; i sa`ali Mu se radi muke sinova Izrailjevih.

10:17 A sinovi Amonovi skupi~e se i stado~e u logor u Galadu; skupi~e se i sinovi Izrailjevi i stado~e u logor u Mispi.

10:18 A narod i knezovi galadski reko~e jedan drugom: Ko }e po~eti boj sa sinovima Amonovim? On neka bude poglavar svima koji `ive u Galadu.

GLAVA 11

A Jeftaj od Galada be{e hrabar junak, ali sin jedne kurve, s kojom Galad rodi Jeftaja.

11:2 Ali Galadu i `ena njegova rodi sinova, pa kad dorasto{e sinovi te `ene, otera{e Jeftaja rekav{i mu: Ne}e{ imati nasljedstva u domu oca na{eg, jer si sin druge `ene.

11:3 Zato pobe`e Jeftaj od bra}e svoje, i nastani se u zemlji Tovu; i steko{e se k njemu ljudi praznovi, i i|ahu s njim.

11:4 A posle nekog vremena zavoj{ti{e sinovi Amonovi na Izrailja;

11:5 I kad zavoj{ti{e sinovi Amonovi na Izrailja, otido{e stare{ine galadske da dovedu Jeftaja iz zemlje Tova.

11:6 I reko{e Jeftaju: Hodi i budi nam vojvoda, da vojujemo sa sinovima Amonovim.

11:7 A Jeftaj re-e stare{inama galadskim: Ne mrzite li vi na me, i ne isteraste li me iz doma oca mog? [to ste dakle do{li k meni sada kad ste u nevolji?

11:8 A stare{ine galadske reko{e Jeftaju: Zato smo sada do{li opet k tebi da po|e{ s nama i da vojuje{ sa sinovima Amonovim i da nam bude{ poglavar svima koji `ivimo u Galadu.

11:9 A Jeftaj re-e stare{inama galadskim: Kad ho}ete da me odvedete natrag da vojujem sa sinovima Amonovim, ako mi ih da Gospod, ho}u li vam biti poglavar?

11:10 A stare{ine galadske reko{e Jeftaju: Gospod neka bude svedok me|u nama, ako ne u-inimo kako si kazao.

11:11 Tada otide Jeftaj sa stare{inama galadskim, i narod ga postavi poglavarem i vojvodom nad sobom: i Jeftaj izgovori pred Gospodom u Mispri sve re~i koje be{e rekao.

11:12 Potom posla Jeftaj poslanike k caru sinova Amonovih, i poru-i: [ta ima{ ti sa mnom, te si dopao k meni da ratuje{ po mojoj zemlji?

11:13 A car sinova Amonovih re-e poslanicima Jeftajevim: [to je uzeo Izrailj moju zemlju kad do-

|e iz Misira, od Ariona do Javoka i do Jordana; sada dakle vrati mi je s mirom.

11:14 Ali Jeftaj posla opet poslanike k caru sinova Amonovih..

11:15 I poru-i mu: Ovako veli Jeftaj: Nije uzeo Izrailj zemlje moavske ni zemlje sinova Amonovih.

11:16 Nego iza{av{i iz Misira pre|e Izrailj preko pustinje do Crvenog Mora i do|e do Kadisa.

11:17 I posla Izrailj poslanike k caru edomskom i re-e: Pusti da pro|em kroz tvoju zemlju. Ali ne poslu{a car edomski. Posla tako|e k caru moavskom:, ali ni on ne hte. I tako staja Izrailj u Kadisu.

11:18 Potom idu}i preko pustinje obi|e zemlju edomsku i zemlju moavsku, i do{av{i s Istoka zemlji moavskoj stade u logor s one strane Ariona; ali ne pre|o{e preko me|e moavske, jer Arion be{e me|a moavska.

11:19 Nego posla Izrailj poslanike k Sionu caru amorejskom, caru esevonskom, i re-e mu Izrailj: dopusti nam da pro|emo kroz tvoju zemlju do svog mesta.

11:20 Ali Sion ne verova Izrailju da ga pusti da pre|e preko me|e njegove, nego Sion skupi sav svoj narod i stado{e u logor u Jasi, i pobi se sa Izrailjem.

11:21 A Gospod Bog Izrailjev predade Siona i sav narod njegov u ruke sinovima Izrailjevim, te ih pobi{e; i zarobi Izrailj svu zemlju Amoreja, koji `ivljahu u onoj zemlji.

11:22 Zadobi{e svu zemlju amorejsku od Ariona do Javoka, i od pustinje do Jordana.

11:23 Tako je dakle Gospod Bog Izrailjev oterao Amoreje ispred naroda svog Izrailja, pa ti li ho}e{ da je zemlja njihova tvoja?

11:24 Nije li tvoje ono {to ti da da je tvoje Hemos bog tvoj? Tako koga god Gospod Bog na{ otera ispred nas, onog je zemlja na{a.

11:25 Ili si ti po~em bolji od Valaka sina Seforovog cara moavskog? Je li se on kad sva|ao s Izrailjem? Je li kad vojevao s nama?

11:26 Izrailj `ivi u Esevonu i u selima njegovim i u Aroiru i selima njegovim i po svim gradovima

du` Arnona tri stotine godina; zašto ne oteste za toliko vremena.

11:27 I tako nisam ja tebi skrivio, nego ti meni ~ini{ zlo ratuju}i na me. Gospod sudija nek sudi danas izme|u sinova Izrailjevih i sinova Amonovih.

11:28 Ali car sinova Amonovih ne poslu{a re~i koje mu poru~i Jeftaj.

11:29 I si|e na Jeftaja duh Gospodnji, te pro|e kroz Galad i kroz Manasiju, pro|e i Mispu galadsku, i od Mispe galadske do|e o sinova Amonovih.

11:30 I zavetova Jeftaj zavet Gospodu i re~e: Ako mi da{ sinove Amonove u ruke,

11:31 [ta god izi|e na vrata iz ku}e moje na susret meni, kad se vratim zdrav od sinova Amonovih, bi}e Gospodnje, i prine}u na `rtvu paljenicu.

11:32 I tako do|e Jeftaj do sinova Amonovih da se bije s njima; i Gospod mu ih dade u ruke.

11:33 I pobi ih od Aroira pa do Minita u dvadeset gradova i do ravnice vinogradske u boju vrlo velikom; i sinovi Amonovi bi}e pokoreni pred sinovima Izrailjevim.

11:34 A kad se vra}a{e Jeftaj ku}i svojoj u Mispu, gle, k}i njegova izi|e mu na susret s bubnjevi-ma i sviralama; ona mu be}e jedinica, i osim nje ne ima{e ni sina ni k}eri.

11:35 Pa kad je ugleda, razdre haljine svoje i re~e: Ah k}eri moja! Vele li me obori! Ti si od onih {to me cvele; jer sam otvorio usta svoja ka Gospodu i ne mogu pore}i.

11:36 A ona mu re~e: O~e moj, kad si otvorio usta svoja ka Gospodu, u~ini mi, kako je iza{lo iz usta tvojih, kad te je Gospod osvetio od neprijatelja tvojih, sinova Amonovih.

11:37 Jo{ re~e ocu svom: U~ini mi ovo: ostavi me do dva meseca da otidem da se popnem na gore da oplam svoje devoja{tvo s drugama svojim.

11:38 A on joj re~e: Idi. I pusti je na dva meseca, i ona otide s drugama svojim i oplakiva devoja{tvo svoje po gorama.

11:39 A kad pro|o{e dva meseca, vrati se k ocu svom; i on svr{i na njoj zavet svoj koji be}e zave-

tovao. A ona ne pozna ~oveka. I posta obi~aj u Izrailju

11:40 Da od godine do godine idu k}eri Izrailjeve da pla~u za k}erju Jeftaja od Galada, ~etiri dana u godini.

GLAVA 12

A ljudi od plemena Jefremovog skupi}e se, i pre{av{i na sever reko}e Jeftaju: Zašto si i{ao u boj na sinove Amonove a nas nisi pozvao da idemo s tobom? Spali}emo ognjem dom tvoj i tebe.

12:2 A Jeftaj im re~e: Imah veliku raspru sa sinovima Amonovim ja i moj narod, i pozvah vas, ali me ne izbaviste iz ruku njegovih.

12:3 Pa vide}i da me ne izbaviste, stavih du{u svoju u ruku svoju i otidoh na sinove Amonove, i Gospod mi ih dade u ruke; pa {to ste sada do{li k meni da se bijete sa mnom?

12:4 Tada Jeftaj skupi sve ljude od Galada, i udari na Jefrema; i ljudi od Galada pobi}e Jefrema; jer govorahu: Begunci ste Jefremovi vi, ljudi od Galada, koji se bavite me|u Jefremom i me|u Manasijom.

12:5 I Galad uze Jefremu brodove jordanske. I kad koji od Jefrema dobe`e i re~e: Pusti me da pre|em, reko}e mu oni od Galada: Jesi li od Jefrema? I kad on re~e: Nisam,

12:6 Onda mu reko}e: Reci: [ibolet. A on re~e: Sibolet, ne mogu}i dobro izgovoriti. Tada ga uhvati}e i zakla}e na brodu jordanskom. I pogibe u ono vreme iz plemena Jefremovog ~etrdeset i dve hiljade.

12:7 I Jeftaj bi sudija Izrailju {est godina; i umre, i bi pogreben u gradu galadskom.

12:8 A posle njega bi sudija Izrailju Avesan iz Vitlejema.

12:9 I ima{e trideset sinova i trideset k}eri, koje razuda iz ku}e, a trideset devojaka dovede sinovima svojim iz drugih ku}a; i bi sudija Izrailju sedam godina.

12:10 I potom umre Avesan, i bi pogreben u Vitlejemu.

12:11 A posle njega bi sudija Izrailju Elon od Zavulona; on bi sudija Izrailju deset godina.

12:12 Potom umre Elon od Zavulona i bi pogreben u Ajalonu u zemlji Zavulonovoj.

12:13 Posle njega bi sudija u Izrailju Avdon sin Elilov Faratonjanin.

12:14 On ima{e ~etrdeset sinova i trideset unuka, koji jahahu sedamdesetoro magaradi. I bi sudija Izrailju osam godina.

12:15 Potom umre Avdon sin Elilov Faratonjanin, i bi pogreben u Faratonu u zemlji Jefremovoj na gori amali~koj.

GLAVA 13

A sinovi Izrailjevi opet ~ini{e {ta je zlo pred Gospodom, i Gospod ih dade u ruke Filistejima za ~etrdeset godina.

13:2 A be{e jedan ~ovek od Saraje od plemena sinova Danovih, po imenu Manoje, i `ena mu be{e nerotkinja, i ne ra|a{e.

13:3 Toj `eni javi se an|eo Gospodnji i re~e joj: Gle, ti si sad nerotkinja, i nisi ra|ala; ali }e{ zatrudneti i rodi}e{ sina.

13:4 Nego sada ~uvaj se da ne pije{ vina ni silovitog pi}a, i da ne jede{ ni{ta ne~isto.

13:5 Jer gle, zatrudne}e{, i rodi}e{ sina, i britva da ne pre|e po njegovoj glavi, jer }e dete biti nazirej Bo`ji od utrobe materine, i on }e po~eti izba~ljati Izrailja iz ruku filistejskih.

13:6 I `ena do|e i re~e mu`u svom govore}i: ^ovek Bo`ji do|e k meni, i lice mu be{e kao lice an|ela Bo`jeg, vrlo stra{no; ali ga ne zapitah odakle je, niti mi on kaza svog imena.

13:7 Nego mi re~e: Gle, ti }e{ zatrudneti, i rodi}e{ sina; zato sada ne pij vina ni silovitog pi}a i ne jede ni{ta ne~isto; jer }e dete biti nazirej Bo`ji od utrobe materine pa do smrti.

13:8 Tada se Manoje pomoli Gospodu i re~e: O Gospode! Neka opet do|e k nama ~ovek Bo`ji,

kog si slao, da nas nau-i {ta }emo ~initi sa detetom, kad se rodi.

13:9 I usli{i Gospod glas Manojev; i do|e opet an|eo Gospodnji k `eni kad se|a{e u polju; a Manoje mu` njen ne be{e kod nje.

13:10 Tada `ena br`e otr-a i javi mu`u svom govore}i mu: Evo, javi mi se onaj ~ovek, koji mi je pre dolazio.

13:11 A Manoje ustav{i po|e sa `enom svojom; i kad do|e k ~oveku, re~e mu: Jesi li ti onaj ~ovek {to je govorio ovoj `eni? On odgovori: Jesam.

13:12 A Manoje re~e: Kad bude {ta si kazao, kako }e biti pravilo za dete i {ta }e ~initi s njim?

13:13 A an|eo Gospodnji re~e Manoju: @ena neka se ~uva od svega {to sam joj kazao.

13:14 Neka ne jede ni{ta {to dolazi od s vinove loze, i vino ni silovito pi}e neka ne pije, i ni{ta ne~isto neka ne jede. [ta sam joj zapovedio sve neka dr`i.

13:15 Tada re~e Manoje an|elu Gospodnjem: Radi bismo te ustaviti da ti zgotovimo jare,

13:16 A an|eo Gospodnji odgovori Manoju: Da me i ustavi{, ne}u jesti tvoje jelo; nego ako ho}e{ zgotovi `rtvu paljenicu, prinesi je Gospodu. Jer Manoje nije znao da je an|eo Gospodnji.

13:17 Opet re~e Manoje an|elu Gospodnjem: Kako ti je ime? Da ti zahvalimo kad se zbude {ta si rekao.

13:18 A an|eo Gospodnji odgovori mu: [to pita{ za ime moje? ^udno je.

13:19 Tada Manoje uze jare i dar, i prinese Gospodu na steni; a an|eo u~ini ~udo pred Manom i `enom njegovom;

13:20 Jer kad se podi`e plamen s oltara k nebu, an|eo Gospodnji podi`e se u plamenu s oltara; a Manoje i `ena njegova vide}i to pado{e ni~ice na zemlju;

13:21 A an|eo se Gospodnji ne javi vi{e Manoju ni `eni njegovoj. Tada Manoje razume da je an|eo Gospodnji.

13:22 I re~e Manoje `eni svojoj: Zacelo }emo umreti, jer videsmo Boga.

13:23 A `ena mu re~e: Kad bi hteo Bog da nas ubije, ne bi primio iz na{ih ruku `rtve paljenice ni dara, niti bi nam pokazao svega ovog, niti bi nam sad objavio takvih stvari.

13:24 I tako ta `ena rodi sina, i nade mu ime Samson; i dete odraste, i Gospod ga blagoslovi.

13:25 I duh Gospodnji po~e hoditi s njim po logoru Danovom, izme|u Saraje i Estaola.

GLAVA 14

I si|e Samson u Tamnat, i vide onde jednu devojkicu izme|u k}eri filistejskih.

14:2 I vrativ{i se kaza ocu svom i materi svojoj govore}i: Videh devojkicu u Tamnatu izme|u k}eri filistejskih; o`enite me njom.

14:3 A otac i mati reko{e mu: Zar nema devojkice me|u k}erima tvoje bra}e u svem narodu mom, da ide{ da se o`eni{ izme|u Filisteja neobrezanih? A Samson odgovori ocu svom: Njom me o`eni, jer mi je ona omilela.

14:4 A otac i mati njegova ne znahu da je to od Gospoda, i da tra`i zdevicu s Filistejima; jer u ono vreme Filisteji vladahu sinovima Izrailjevim.

14:5 I tako si|e Samson s ocem svojim i s materom svojom u Tamnat, i kad do|o{e do vinograda tamnatskih, gle, mlad lav ri~u}i sukobi ga.

14:6 I duh Gospodnji si|e na nj, te rastr`e lava kao jare nemaju}i ni{ta u ruci: i ne kaza ocu ni materi {ta je u~inio.

14:7 I tako do{av{i govori s devojkicom, i ona omile Samsonu.

14:8 A posle nekoliko dana idu}i opet da je odvede, svrne da vidi mrtvog lava; a gle, u mrtvom lavu roj p~ela i med.

14:9 I izvadi ga u ruku, i po|e putem jedu}i; i kad do|e k ocu i materi, dade im te jedo{e; ali im ne re~e da je iz mrtvog lava izvadio med.

14:10 I tako do|e otac njegov k onoj devojci, i Samson u~ini onde veselje, jer tako ~injahu momci.

14:11 I kad ga vide{e Filisteji, izabra{e trideset drugova da budu s njim.

14:12 I re~e im Samson: Ja }u vam zagonetnuti zagonetku, pa ako mi je odgonetnete za sedam dana dok je veselje i pogodite, da}u vam trideset ko{ulja i trideset sve~anih haljina.

14:13 Ako li ne odgonetnete, vi }ete dati meni trideset ko{ulja i tridesetore sve~ane haljine. A oni mu reko{e: Zagonetni zagonetku svoju, da ~ujemo.

14:14 Tada im re~e; od onog koji jede izi|e jelo, i od ljutog izi|e slatko. I ne moga{e odgonetnuti zagonetke tri dana.

14:15 I sedmi dan reko{e `eni Samsonovoj: Nagovori mu`a svog da nam ka`e zagonetku, ili }emo spaliti ognjem tebe i dom oca tvog. Jeste li nas zato pozvali da nam uzmete imanje? Je li tako?

14:16 I stade plakati `ena Samsonova pred njim govore}i: Ti mrzi{ na me, i ti me ne ljubi{; zagonetnuo si zagonetku sinovima naroda mog, a ne}e{ meni da ka`e{. A on joj re~e: Gle, ni ocu svom ni materi svojoj nisam je kazao, a tebi da je ka`em?

14:17 I ona plaka pred njim za sedam dana dokle traja{e veselje. A sedmi dan kaza joj, jer be{e navalila na nj: a ona kaza zagonetku sinovima naroda svog.

14:18 Tada mu reko{e ljudi grada onog sedmi dan dok sunce ne za|e: [ta je sla|e od meda, i {ta je lju}e od lava? A on im re~e: Da niste orali na mojoj junici, ne biste pogodili moje zagonetke.

14:19 I do|e na nj duh Gospodnji, te si|e u Askalon, i pobi onde trideset ljudi, i uze odelo s njihovih i dade sve~ane haljine onima koji odgonetnu{e zagonetku; i rasrdi se vrlo i otide ku}i oca svog.

14:20 A `ena Samsonova udade se za druga njegovog, s kojim se be{e udru`io.

GLAVA 15

A posle nekoliko dana, o p{eni~noj `etvi, do|e Samson da pohodi `enu svoju donesav{i joj jare, i re~e: Idem k `eni svojoj u lo`nicu. Ali mu otac njen ne dade da u|e.

15:2 Jer re~e otac njen: Ja mi{ljah zacelo da ti nije po volji, pa je dadoh drugu tvom; nego mla|a

sestra njena nije li lep{a od nje? Uzmi nju mesto one.

15:3 A Samson im re~e: Ja ne}u biti kriv Filistejima kad im u-inim zlo.

15:4 I oti{av{i Samson uhvati trista lisica, i uze lu-a, i sveza po dve u repove, i metnu po jedan lume|u dva repa.

15:5 Pa zapali lu~eve, i pusti u letinu filistejsku, i popali letinu po`njevenu i nepo`njevenu, i vinograde i maslinike.

15:6 Tada Filisteji reko{e: Ko je to u-inio? I odgovori{e: Samson zet Tamna}aninov, jer mu uze`enu i dade je drugu njegovom. Tada do|o{e Filisteji i spali{e ognjem nju i oca njenog.

15:7 A Samson im re~e: Ako ste i u~inili tako, opet }u vam se osvetiti, pa }u se onda okaniti.

15:8 I polomi ih ljuto nogama po bedrima: Potom otide i nastani se u pe}ini od stene Itama

15:9 Tada izi|o{e Filisteji i stado{e u logor prema Judi, i ra{iri{e se do Lehije.

15:10 A ljudi od Jude reko{e: [to ste iza{li na nas? I odgovori{e: Iza{li smo da sve`emo Samsona i da mu u~inimo kako je on nama u-inio.

15:11 Tada izi|e tri hiljade ljudi iz Jude k pe}ini u steni Itamu, i reko{e Samsonu: Ne zna{ li da Filisteji vladaju nad nama? A on im re~e: Kako su oni meni u~inili tako ja u~inih njima.

15:12 Oni mu reko{e: Do{li smo da te sve`emo i predamo u ruke Filistejima. A Samson im re~e: Zakunite mi se da ne}ete vi ulo`iti na me.

15:13 Oni mu odgovori{e i reko{e: Ne}emo; nego }emo te samo svezati i predati u njihove ruke, ali te ne}emo pogubiti. I sveza{e ga u dva nova u`a i odvedo{e ga iz stene.

15:14 I kad on do|e do Lehije, Filisteji ga sreto{e vi-u}i od radosti; a Duh Gospodnji si|e na nj, i u`a na rukama njegovim posta{e kao konci izgoreli od vatre, i spado{e sveze s ruku njegovih.

15:15 I on na|e ~eljjust magare}u jo{ sirovu, i pru`iv{i ruku svoju uze je, i pobi njom hiljadu ljudi.

15:16 Potom re~e Samson: ^elju{u magare}om jednu gomilu, dve gomile, ~elju{u magare}om po-bih hiljadu ljudi.

15:17 A kad izre~e, baci ~eljjust iz ruke svoje, i nazva ono mesto Ramat-Lehija.

15:18 I be{e `edan jako, te zavapi ka Gospodu i re~e: Ti si u~inio rukom sluge svog ovo izbavljenje veliko; a sad ho}u li umreti od `e|i, ili }u pasti u ruke neobrezanima?

15:19 Tada Bog rascepi stenu u Lehiji, i pote~e voda iz nje, te se napi, i povrati mu se duh i o`ive. Zato se prozva onaj izvor En-Akore, koji je u Lehiji do dana{njeg dana.

15:20 I bi sudija Izrailju za vremena filistejskog dvadeset godina.

GLAVA 16

Potom otide Samson u Gazu, i onde vide jednu`enu kurvu, i u|e k njoj.

16:2 I ljudima u Gazi bi kazano: Do|e Samson ovamo. I opkoli{e i vreba{e ga celu no} na vratima gradskim; i stajahu u potaji celu no} govore{i: Dok svane, ubi}emo ga.

16:3 Ali Samson spavav do pono}i usta u pono}i, i i{~epa vrata gradska s oba dovratka i i{~upa ih s prevornicom zajedno, i metnu ih na ramena i odnese na vrh gore koja je prema Hevronu.

16:4 Posle toga zamilova devojkku na potoku Soriku, kojoj be{e ime Dalida.

16:5 I do|o{e k njoj knezovi filistejski i reko{e joj: Prevari ga i isku{aj gde mu stoji velika snaga i kako bi smo mu dosadili da ga sve`emo i savladamo; a mi }emo ti dati svaki po hiljadu i sto srebrnika.

16:6 I Dalida re~e Samsonu: Hajde ka`i mi gde stoji tvoja velika snaga i ~im bi se mogao svezati i savladati.

16:7 A Samson joj re~e: Da me sve`u u sedam gu`ava sirovih neosu{enih, onda bih izgubio snagu i bio kao i drugi ~ovek.

16:8 I doneso{e joj knezovi filistejski sedam gu`ava sirovih, jo{ neosu{enih, i ona ga sveza njima.

16:9 A kod nje beše zaseda u sobi; i ona mu reče: Eto Filisteja na te, Samsone! A on pokida guševu, kao što se kida konac od kudelje kad oseti vatru; i ne dozna se za snagu njegovu.

16:10 Potom reče Dalida Samsonu: Gle, prevario si me, i slagao si mi; nego hajde kaži mi čim bi se mogao svezati.

16:11 A on joj reče: Da me dobro svežu u novim imama kojima nije ništa rano, tada bih izgubio snagu i bio bih kao drugi čovek.

16:12 I Dalida uze nova ušna, i sveza ga njima, pak mu reče: Eto Filisteji na te Samsone! A zaseda beše u sobi. A on raskide s ruku ušna kao konac.

16:13 Tada reče Dalida Samsonu: Jednako me varaš i lažeš mi; kaži mi čim bi se mogao svezati? A on joj reče: Da sedam pramena kose na glavi mojoj priviješ na vratilo.

16:14 I ona zaglavivši vratilo kocem, reče: Evo Filisteja na te, Samsone! A on se probudi od sna, i istrže kolac i osnovu i vratilo.

16:15 Opet mu ona reče: Kako možeš govoriti: Ljubim te, kad srce tvoje nije kod mene? Veš si me tri puta prevario ne hoteći mi kazati gde ti je velika snaga.

16:16 I ona mu dosađivaše svojim rečima svaki dan i navaljivaše na nj, i duša mu prenemoše da umre.

16:17 Te joj otvori celo srce svoje, i reče joj: Britva nije nikad prešla preko glave moje, jer sam nazirej Božji od utrobe matere svoje; da se obrijem, ostavila bi me snaga moja i oslabio bih, i bio bih kao svaki čovek.

16:18 A Dalida videći da joj je otvorio celo srce svoje, posla i pozva knezove filistejske poručnicima: Hodite sada, jer mi je otvorio celo srce svoje. Tada dođoše knezovi filistejski k njoj i donesoše novce u rukama svojim.

16:19 A ona ga uspava na krilu svom, i dozva čoveka te mu obrija sedam pramena kose s glave, i ona ga prva svlada kad ga ostavi snaga njegova.

16:20 I ona reče: Eto Filisteja na te, Samsone! A on probudivši se od sna reče: Izađi iz ova i pre i

otežu se; jer ne znaše da je Gospod odstupio od njega.

16:21 Tada ga uhvatiše Filisteji, i iskopaše mu oči, i odvedoše ga u Gazu i okopaše ga u dvoje verige bronzane; i meljaše u tamnici.

16:22 A kosa na glavi njegovoj počela rasti kao što je bila kad ga obrijaše.

16:23 I knezovi filistejski skupiše se da prinesu veliku žrtvu Dagonu bogu svom, i da se provesele, pa rekoše: Predade nam bog naš u ruke naše Samsona neprijatelja našeg.

16:24 Tako i narod videvši ga hvaljaše boga svog govoreći: Predade nam bog naš u ruke naše neprijatelja našeg i zatira zemlje naše i koji pobi tolike između nas.

16:25 I kad se razveseli srce njihovo rekoše: Zovite Samsona da nam igra. I dozvaše Samsona iz tamnice da im igra, i namestiše ga među dva stuba.

16:26 Tada Samson reče momku koji ga držaše za ruku: Pusti me, da opipam stubove na kojima stoji kuća, da se naslonim na njih.

16:27 A kuća beše puna ljudi i žena i svi knezovi filistejski behu onde; i na krovu beše oko tri hiljade ljudi i žena, koji gledahu kako Samson igra.

16:28 Tada Samson zavapi ka Gospodu i reče: Gospode, Gospode! Opomeni me se, molim te, i ukrepi me, molim te, samo sada, o Bože! Da se osvetim jedanput Filistejima za oba oka svoja.

16:29 I zagrli Samson dva stuba srednja, na kojima stajaše kuća, i nasloni se na njih, na jedan desnom a na drugi levom rukom svojom.

16:30 Pa onda reče Samson: Neka umrem s Filistejima. I naleže jako, i pade kuća na knezove i na sav narod koji beše u njoj; i bi mrtvih koje pobi umirući više nego onih koje pobi za života svog.

16:31 Posle dođoše braća njegova i sav dom oca njegovog, i uzeše ga, i vrativši se pogreboše ga između Saraje i Estola u grobu Manoja oca njegovog. A on bi sudija Izrailju dvadeset godina.

GLAVA 17

A be{e jedan ~ovek iz gore Jefremove po ime-
nu Miha.

17:2 On re~e materi svojoj: Hiljadu i sto srebrnika, {to su ti ukradeni, za koje si klela i govorila preda mnom, evo, to je srebro u mene, ja sam ga uzeo. A mati mu re~e: Gospod da te blagoslovi, sine!

17:3 A kad vrati hiljadu i sto srebrnika materi svojoj, re~e mati njegova: To sam srebro posvetila Gospodu iz svoje ruke za tebe, sine moj, da se na~ini od njega lik rezan i liven; zato ti ga sada dajem natrag.

17:4 Ali on opet dade srebro materi svojoj, a mati uze dvesta srebrnika i dade zlataru, a on na~ini od njega lik rezan i liven, te be{e u ku}i Mi{inoj.

17:5 I taj Miha ima{e ku}u za bogove, i na~ini, ople}ak i likove, i posveti jednog izme|u sinova svojih da mu bude sve{tenik.

17:6 U to vreme ne be{e cara u Izrailju: svaki ~inja{e {ta mu drago.

17:7 A be{e jedan mladi} iz Vitlejema Judinog, od porodice Judine, koji be{e Levit i onde boravljaja{e.

17:8 On otide iz tog grada, Vitlejema Judinog, da se nastani gde mo`e; i idu}i svojim putem do|e u goru Jefremovu do ku}e Mi{ine.

17:9 A Miha mu re~e: Otkuda ide{? Odgovori mu Levit: Iz Vitlejema Judinog, idem da se nastanim gde mogu.

17:10 A Miha mu re~e: Ostani kod mene, i budi mi otac i sve{tenik, a ja }u ti dati deset srebrnika na godinu i dvoje haljine i hranu. I otide Levit k njemu.

17:11 I Levitu bi po volji da ostane kod njega, i bi mu taj mladi} kao da mu je sin.

17:12 I Miha posveti Levita da mu je sve{tenik taj mladi}, i osta u ku}i Mi{inoj.

17:13 Tada re~e Miha: Sada znam da }e mi Gospod u~initi dobro zato {to imam Levita sve{tenika.

GLAVA 18

U to vreme ne be{e cara u Izrailju, i u to vreme pleme Danovo tra`a{e sebi nasledstvo gde bi nastavalo, jer mu dotada ne be{e dopalo nasledstvo me|u plemenima Izrailjevim.

18:2 Zato posla{e sinovi Danovi iz porodice svoje pet ljudi izme|u sebe, hrabre ljude od Saraje i Estaola, da uhode zemlju i dobro razmotre, i reko{e im: Idite, razmotrite zemlju. I oni otido{e u goru Jefremovu u ku}u Mi{inu i zano}i{e onde.

18:3 I kad behu kod ku}e Mi{ine, pozna{e glas onog mladi}a Levita, i svrativ{i se onamo reko{e mu: Ko te dovede ovamo? I {ta radi{ tu? I {ta }e{ tu?

18:4 A on im re~e: Tako i tako u~ini mi Miha, i najmi me da mu budem sve{tenik.

18:5 A oni mu reko{e: Upitaj Boga da znamo ho}e li nam biti sre}an put na koji po|osmo.

18:6 A sve{tenik im re~e: Idite s mirom; po volji je Gospodu put kojim idete.

18:7 I tako po{av{i onih pet ljudi do|o{e u Lais, i vide{e tamo{nji narod gde `ivi bez straha po obia~aju sidonskom, mirno i bez straha, i da nema nikoga u zemlji ko bi im ~im god dosa|ivao ili oti-mao vlast, i da su daleko od Sidonjana niti imaju {ta s kim.

18:8 Pa kad se vrati{e k bra}i svojoj u Saraju i Estaol, reko{e im bra}a: [ta je?

18:9 A oni reko{e: Ustajte da idemo na njih; jer videsmo zemlju, i vrlo je dobra. I vi ne marite? Nemojte se leniti, nego pohitajte da uzmete zemlju.

18:10 Kad do|ete, do}i }ete k narodu bezbri`nom i u zemlju prostranu; jer je predade Bog u na{e ruke; to je mesto gde nema nedostataka ni u ~em {to ima na zemlji.

18:11 Tada po|o{e odande iz Saraje i Estaola {est stotina ljudi od porodice Danove naoru`anih.

18:12 I oti{av{i stado{e u logor kod Kirijat-Jarima u Judi; zato se prozva ono mesto Mahane-Dan do danas, i jeste iza Kirijat-Jarima.

18:13 A odande po{av{i u goru Jefremovu do|o{e u ku}u Mi{inu.

18:14 Tada progovori{e petorica {to behu i{li da uhode zemlju laisku, i reko{e bra}i svojoj: Znete li da u ovim ku}ama ima ople}ak i likovi, i lik rezan i lik liven? Sada dakle gledajte {ta }ete raditi.

18:15 A oni svrativ{i se onamo u|o{e u ku}u gde be{e mladi} Levit, u ku}u Mi{inu, i upita{e ga za zdravlje.

18:16 A {est stotina ljudi naoru`anih od sinova Danovih stado{e pred vratima.

18:17 A pet ljudi {to behu i{li da uhode zemlju oti{av{i u|o{e i uze{e lik rezan i ople}ak i likove i lik liven; a sve{tenik staja{e na vratima sa {est stotina ljudi naoru`anih.

18:18 I oni {to u|o{e u ku}u Mi{inu kad uze{e lik rezani, ople}ak, likove i lik liveni, sve{tenik im re~e: [ta radite?

18:19 A oni mu reko{e:] uti, metni ruku na usta, pa hajde s nama, i budi nam otac i sve{tenik. [ta ti je bolje, biti sve{tenik ku}i jednog ~oveka ili biti sve{tenik plemenu i porodici u Izrailju?

18:20 I sve{tenik se obradova u srcu, i uze ople}ak i likove i lik rezani, i u|e me|u narod.

18:21 I okrenuv{i se po|o{e pustiv{i decu i stoku i zaklade napred.

18:22 A kad behu daleko od ku}e Mi{ine, onda ljudi koji `ivljahu u ku}ama blizu ku}e Mi{ine skupi{e se i po|o{e u poteru za sinovima Danovim.

18:23 I vika{e za sinovima Danovim, a oni obazrev{i se reko{e Mi{i: [ta ti je, te si skupio tolike ljude?

18:24 A on re~e: Uzeli ste moje bogove koje sam na~inio, i sve{tenika, pa otidoste. [ta jo{ imam? Pa jo{ ka`ete: [ta ti je?

18:25 A sinovi Danovi reko{e mu: Nemoj da ti se ~uje glas za nama, da ne bi udarili na vas ljudi gnevni, te }e{ izgubiti du{u svoju i du{u doma svog.

18:26 I sinovi Danovi otido{e svojim putem, a Miha, vide{i da su ja~i od njega vrati se i otide ku}i svojoj.

18:27 I oni uzev{i {ta be{e na~inio Miha, i sve{tenika, kog ima{e, do|o{e u Lais k narodu mirnom

i bezbri`nom; pa ih iseko{e o{trim ma~em, a grad upali{e ognjem.

18:28 I ne be{e nikoga da ih izbavi; jer behu daleko od Sidona i ne imahu ni{ta ni s kim; a grad be{e u dolini koja je kod Vet-Reova. Posle sazida{e grad i naseli{e se u njemu.

18:29 I nazva{e grad Dan po imenu Dana oca svog, koji se rodi Izrailju; a pre se grad zva{e Lais.

18:30 I sinovi Danovi namesti{e sebi onaj lik rezani; a Jonatan sin Girsona Manasijinog i sinovi njegovi behu sve{tenici plemenu Danovom dokle se god ne iseli iz zemlje.

18:31 I name{ten im staja{e onaj lik rezani, koji na~ini Miha, za sve vreme dokle dom Bo`ji be{e u Silomu.

GLAVA 19

I u to vreme, kad ne be{e cara u Izrailju, be{e jedan Levit koji `ivlja{e kao do{ljak kraj gore Jefremove, i uze ino~u iz Vitlejema Judinog.

19:2 A ino~a njegova ~inja{e preljubu kod njega, pa otide od njega ku}i oca svog u Vitlejem Judin, i osta onde ~etiri meseca.

19:3 A mu` njen usta i otide za njom da joj lepo govori i da je dovede natrag, imaju{i sa sobom morka svog, i dva magarca; i ona ga uvede u ku}u oca svog, i kad ga vide otac njen obradova se dolasku njegovom.

19:4 I ustavi ga tast njegov, otac mladi~in, i osta kod njega tri dana, i onde je|ahu i pijahu i no}iva~u.

19:5 A ~etvrti dan kad usta{e rano, usta i on da ide; ali otac mladi~in re~e zetu svom: Potkrepi srce svoje zalogajem hleba, pa onda idite.

19:6 I tako sedo{e i sedo{e obojica zajedno i napi{e se; pa re~e otac mladi~in mu`u: Hajde ostani jo{ no}as, i budi veseo.

19:7 Ali ~ovek usta da ide; ali tast njegov navali na nj, te opet no}i onde.

19:8 Potom urani petog dana da ide; i re~e mu otac mladi~in: Potkrepi srce svoje. I jedu{i zajedno zabavi{e se dokle i dan na`e.

19:9 Tada usta ~ovek da ide, on i ino~a mu i mo-mak; a tast njegov, otac mladi~in, re~e mu: Eto, dan je ve} nagao, ve~e je, preno}ite ovde; eto doc-kan je, preno}i ovde, i budi veseo, pa sutra uranite na put, i idi k svom {atoru.

19:10 Ali ~ovek ne hte no}iti; nego usta i po|e; i do|e do Jevusa, a to je Jerusalim, i s njim dva ma-garca natovarena i ino~a njegova.

19:11 A kad behu blizu Jevusa, dan be{e nagao vrlo, pa re~e sluga gospodaru svom: Hajde br`e da se svratimo u taj grad Jevus, i tu da no}imo.

19:12 A gospodar mu re~e: Ne}emo svrtati u tu|grad, koji nije sinova Izrailjevih, nego }emo i}i do Gavaje.

19:13 Jo{ re~e momku svom: Hajde br`e da stig-nemo u koje od tih mesta i da no}imo u Gavaji ili u Rami.

19:14 I minu{e onuda i otido{e; i sunce ih za|e blizu Gavaje Venijaminove.

19:15 I okreto{e onamo da otidu i preno}e u Ga-vaji, i kad u|e, sede na ulici gradskoj; i ne bi niko-ga da ih primi u ku}u da preno}e.

19:16 I gle, jedan starac vra}a{e se s posla svog iz polja uve~e, a be{e iz gore Jefremove i `ivlja{e kao do{ljak u Gavaji; a ljudi onog mesta behu si-novi Venijaminovi.

19:17 I on podigav{i o~i svoje ugleda onog ~o-veka putnika na ulici gradskoj; i re~e mu starac: Kuda ide{? I otkuda ide{?

19:18 A on mu odgovori: Idemo do Vitlejema Judinog do na kraj gore Jefremove; odande sam, pa sam i{ao do Vitlejema Judinog, a sada idem k do-mu Gospodnjem i nema nikoga da me primi u ku-}u.

19:19 A imamo i slame i pi}e za magarce svoje, i hleba i vina za se i za slu{kinju tvoju i za momka koji je sa slugom tvojim imamo svega dosta.

19:20 A starac mu re~e: Budi miran; {ta ti god nedostaje, ja }u se starati zato; samo nemoj no}iti na ulici.

19:21 I uvede ga u svoju ku}u, i polo`i magarci-ma; potom oprae noge, i jedo{e i pi}e.

19:22 A kad se razveseli{e, gle, ljudi onog gra-da, bezakonici, opkoli{e ku}u, i stado{e lupati u vrata, i reko{e starcu, gospodaru od ku}e, govore-}i: Izvedi tog ~oveka {to je u{ao u tvoju ku}u, da ga poznamo.

19:23 I iza{av k njima onaj ~ovek, gospodar od ku}e, re~e im: Ne, bra}o, ne ~inite zla; kad je ~o-vek u{ao u moju ku}u, ne ~inite to bezumlje.

19:24 Evo k}i moja devojkica i ino~a njegova, njih }u vam izvesti, pa njih osramotite i ~inite s njima {ta vam je volja, samo ~oveku ovom ne ~ini-te to bezumlje.

19:25 Ali ga ne hte{e poslu{ati oni ljudi; tada onaj ~ovek uze ino~u svoju i izvede je napolje k njima, i oni je pozna{e, i zlostavi{e je celu no} do zore, i pusti{e je kad zora zabele.

19:26 I do{av{i `ena u zoru pade kod vrata od ku}e onog ~oveka gde be{e gospodar njen, i le`a dokle se ne rasvanu.

19:27 A gospodar njen usta ujutru, i kad otvori vrata i iza|e da ide svojim putem, a to `ena ino~a njegova le`a{e na vratima ku}nim, i ruke joj na pragu.

19:28 I re~e joj: Ustani da idemo. Ali ne bi od-govora; tada je metnu na magarca, i ustav{i ~ovek po|e u mesto svoje,

19:29 I do{av ku}i svojoj uze ma~, i uze ino~u svoju i ise~e je s kostima na dvanaest komada i ra-zasla u sve krajeve Izrailjeve.

19:30 I ko god vide govora{e: Nije se u~inilo ni-ti se videlo takvo {ta otkad izi|o{e sinovi Izrailjevi iz Misira do danas. Promislite o tom i ve}ajte i go-vorite.

GLAVA 20

Tada izi|o{e svi sinovi Izrailjevi, i sabra se sav narod jednodu{no, od Dana do Virsaveje i do zemlje Galadove, ka Gospodu u Mispu.

20:2 I glavari svega naroda, svih plemena Izrai-ljevih, do|o{e na zbor naroda Bo`jeg, ~etiri stotine hiljada ljudi pe{aka koji mahahu ma~em.

20:3 A sinovi Venijaminovi ~u{e da su sinovi Izrailjevi oti{li u Mispu. Sinovi Izrailjevi reko{e: Ka`ite kako se dogodilo to zlo.

20:4 A Levit, mu`ubijene `ene odgovori i re~e: Do|oh s ino~om svojom u Gavaju Venijaminovu da preno}im.

20:5 A Gavajani usta{e na me, opkoli{e me u ku}i no}u, i hte{e me ubiti; i ino~u moju zlostavi{e tako da umre.

20:6 Zato uzev{i ino~u svoju isekoh je na komade i razaslah je u sve krajeve nasledstva Izrailjevog; jer u~ini{e grdilo i sramotu u Izrailju.

20:7 Eto, vi ste svi sinovi Izrailjevi; promislite i ve}ajte.

20:8 A sav narod usta jednodu{no i re~e: Da ne idemo nijedan k {atoru svom, i ni jedan da se ne vra}a ku}i svojoj.

20:9 Nego ovo da u~inimo Gavaji: Da bacimo `reb za nju.

20:10 Da uzmemo po deset ljudi od stotine po svim plemenima Izrailjevim, i po stotinu od hiljade, i po hiljadu od deset hiljada, da donese hranu narodu, a on da ide da u~ini Gavaji Venijaminovoj kako je zaslu`ila grdilom koje je u~inila Izrailju.

20:11 I skupi se sav narod Izrailjev na onaj grad slo`iv{i se jednodu{no.

20:12 Tada posla{e plemena Izrailjeva ljude u sve porodice Venijaminove, i poru~i{e im: Kakvo se to zlo u~ini me|u vama?

20:13 Sada dajte te bezakonike {to su u Gavaji, da ih pogubimo i izvadimo zlo iz Izrailja. Ali ne hte{e sinovi Venijaminovi poslu{ati bra}e svoje, sinova Izrailjevih.

20:14 Nego se skupi{e sinovi Venijaminovi iz svojih mesta u Gavaju da izi|u da se biju sa sinovima Izrailjevim.

20:15 I nabroja se u to vreme sinova Venijaminovih iz njihovih gradova dvadeset i {est hiljada ljudi koji mahahu ma~em osim stanovnika gavajskih, kojih be{e na broj sedam stotina ljudi odabranih.

20:16 U svem tom narodu be{e sedam stotina ljudi odabranih, koji behu levaci, i svaki ga|a{e kamenom iz pra}ke u dlaku ne proma{uju}i.

20:17 A ljudi Izrailjaca nabroja se osim sinova Venijaminovih ~etiri stotine hiljada ljudi koji mahahu ma~em, samih vojnika.

20:18 I ustav{i otido{e k domu Boga Silnoga, i upita{e Boga i reko{e sinovi Izrailjevi: Ko }e izme|u nas i}i prvi u boj na sinove Venijaminove? A Gospod re~e: Juda nek ide prvi.

20:19 Potom ustav{i rano sinovi Izrailjevi stado{e u logor prema Gavaji.

20:20 I izi|o{e sinovi Izrailjevi u boj na sinove Venijaminove, i uvrsta{e se sinovi Izrailjevi da udare na Gavaju.

20:21 A sinovi Venijaminovi izi|o{e iz Gavaje, i povalja{e po zemlji izme|u Izrailjaca u onaj dan dvadeset i dve hiljade ljudi.

20:22 Ali se narod sinova Izrailjevih oslobodi, te se opet uvrsta{e na istom mestu gde se behu uvrstali prvog dana.

20:23 Jer sinovi Izrailjevi otido{e te plaka{e pred Gospodom do ve~era, i upita{e Gospoda govore}i: Ho}emo li opet iza}i u boj na sinove Venijamina brata svog? A Gospod im re~e: Izi|ite na njih.

20:24 I izi|o{e sinovi Izrailjevi na sinove Venijaminove drugi dan.

20:25 I sinovi Venijaminovi izi|o{e pred njih iz Gavaje drugi dan; i povalja{e po zemlji izme|u sinova Izrailjevih opet osamnaest hiljada ljudi, koji svi mahahu ma~em.

20:26 Tada svi sinovi Izrailjevi i sav narod izi|o{e i do|o{e k domu Boga Silnoga, i plaka{e i staja{e onde pred Gospodom, i posti{e se onaj dan do ve~era, i prineso{e `rtve paljenice i `rtve zahvalne pred Gospodom.

20:27 Pa upita{e sinovi Izrailjevi Gospoda; jer onde be{e kov~eg zaveta Bo`jeg u ono vreme;

20:28 I Fines sin Eleazara sina Aronovog staja{e pred njim u ono vreme. I reko{e: Ho}emo li opet iza}i u boj na sinove Venijamina brata svog ili }e-

mo se okaniti? A Gospod im reče: Iziđite, jer ću ih sutra predati vama u ruke.

20:29 Tada namesti Izrailj zasede oko Gavaje.

20:30 I sinovi Izrailjevi iziđoše tri dana na sinove Venijaminove, i uvrstaše se prema Gavaji kao prvom i drugom.

20:31 A sinovi Venijaminovi izađavi pred narod odvojiše se od grada, i stadoše biti i sebi narod kao prvom i drugom po putevima, od kojih jedan ide k domu Boga Silnoga a drugi u Gavaju, i po polju, i ubiše do trideset ljudi iz Izrailja.

20:32 I rekoše sinovi Venijaminovi: Padaju pred nama kao pre. A sinovi Izrailjevi rekoše: Da beđimo da ih otrgnemo od grada na puteve.

20:33 Tada svi sinovi Izrailjevi kretoše se sa svog mesta i uvrstaše se u Val-Tamaru; i zasede Izrailjeve iskošice iz mesta svog, iz luka gavajskih.

20:34 I dođe na Gavaju deset hiljada ljudi izabranih iz svega Izrailja, i boj postaše, a oni ne opaziše da će ih zlo zadesiti.

20:35 I Gospod pobi Venijamina pred Izrailjem, i sinovi Izrailjevi pogubiše onaj dan od sinova Venijaminovih dvadeset i pet hiljada i sto ljudi, koji svi mahahu.

20:36 I sinovi Venijaminovi videše da su nadbijeni: jer sinovi Izrailjevi uzmakosha ispred sinova Venijaminovih uzdajući se u zasede koje behu namestili kod Gavaje;

20:37 A oni što behu u zasedi navališe brzo u Gavaju, i uđavi isekoše sve po gradu otrim mahahu.

20:38 A behu sinovi Izrailjevi ugovorili s onima u zasedi da za znak zapale vatru da se digne velik dim iz grada.

20:39 Tako sinovi Izrailjevi stadoše beđati iz boja, a sinovi Venijaminovi počeoše ubijati, i isekoše do trideset ljudi između sinova Izrailjevih govoreći: Doista padaju pred nama kao u prelaženju boju.

20:40 Ali kad se plamen i dim kao stub diše iz grada, obazreše se sinovi Venijaminovi, i gledajući se iz grada dizaše do neba.

20:41 Tada se vratiše sinovi Izrailjevi, a sinovi Venijaminovi smetoshi da ih je zlo zadesilo;

20:42 I pobegoshu ispred sinova Izrailjevih k pustinji; ali ih vojska gonjaše, i koji iz gradova izlaha, biše ih među sobom.

20:43 Tako opkoliše sinove Venijaminove, goniše ih, tlačiše ih od Menuje do Gavaje k istoku.

20:44 I pogibe sinova Venijaminovih osamnaest hiljada ljudi, samih junaka.

20:45 A onih što se okretoše i pobegoshu u pustinju k steni Rimonu, napabirishu ih po putevima pet hiljada ljudi, i teraše ih do Gidoma i pobiše ih dve hiljade ljudi.

20:46 I tako svega pogibe onaj dan sinova Venijaminovih dvadeset i pet hiljada ljudi koji mahahu mahahu, sve samih junaka.

20:47 I beše šest stotina ljudi koji se okretoše i utekoshu u pustinju k steni Rimonu, i ostaše na steni Rimonu četiri meseca.

20:48 Potom sinovi Izrailjevi vrativši se k sinovima Venijaminovim isekoše otrim mahahu i ljude po gradovima i stoku i što se god našlo; i sve gradove koji ostaše popališe ognjem.

GLAVA 21

A sinovi Izrailjevi behu se zakleli u Mispi rekavši: Nijedan između nas da ne da kjeri svoje za ženu sinu Venijaminovom.

21:2 Zato otide narod k domu Božem, i ostaše onde do večeri pred Bogom, i podigavši glas svoj plakaše vrlo,

21:3 I rekoše: Zašto se, Gospode Bože Izrailjev, dogodi ovo u Izrailju, danas da nestane jednog plemena iz Izrailja?

21:4 I sutra dan urani narod, i našli onde oltar, i prinesoshu rtve paljenice i rtve zahvalne.

21:5 Tada rekoše sinovi Izrailjevi: Ima li ko da nije došao na zbor iz svih plemena Izrailjevih ka Gospodu? Jer se behu teško zakleli za onog ko ne dođe u Mispu ka Gospodu rekavši: Da se pogubi.

21:6 Jer se sinovima Izrailjevim sa`ali za Venijaminom bratom njihovim, i reko{e: Danas se istrebi jedno pleme iz Izrailja.

21:7 [ta }emo ~initi s onima {to su ostali da bi imali `ene, kad se zaklesmo Gospodom da im ne damo k}eri svojih za `ene?

21:8 Pa reko{e: Ima li ko iz plemena Izrailjevih da nije do{ao u Mispu ka Gospodu? I gle, ne be{e do{ao na vojsku, na zbor, niko iz Javisa Galadovog.

21:9 Jer kad se narod prebroja, gle, ne be{e onde nijednog od onih koji `ive u Javisu Galadovom.

21:10 Zato posla zbor onamo dvanaest hiljada hrabrih ljudi, i zapovedi im govore{i: Idite i pobijte stanovnike u Javisu Galadovom o{trim ma~em i `ene i decu.

21:11 Ovo }ete dakle u~initi: sve mu{kinje i sve `enskinje {to je poznalo ~oveka pobijte.

21:12 I na|o{e me|u stanovnicima Javisa Galadovog ~etiri stotine devojaka, koje ne behu poznale ~oveka, i dovedo{e ih u logor u Silom, koji je u zemlji hananskoj.

21:13 Tada posla sav zbor, te govori{e sinovima Venijaminovim koji behu u steni Rimonu, i objavi{e im mir.

21:14 Tako se vrati{e sinovi Venijaminovi u to vreme, i dado{e im `ene koje ostavi{e u `ivotu izme|u `ena iz Javisa Galadovog; ali ih ne be{e dosta za njih.

21:15 A narodu be{e `ao Venijamina {to Gospod okrnji plemena Izrailjeva.

21:16 Pa reko{e stare{ine od zbora: [ta }emo ~initi s ovima {to su ostali da bi imali `ene? Jer su izginule `ene u plemenu Venijaminovom.

21:17 Potom reko{e: Nasledstvo Venijaminovo pripada onima {to su ostali, da se ne bi zatrla pleme iz Izrailja.

21:18 A mi im ne mo`emo dati `ena izme|u k}eri svojih; jer su se zakleli sinovi Izrailjevi reka-v{i: Da je proklet ko da `enu sinovima Venijaminovim.

21:19 Potom reko{e: Evo, godi{nji je praznik Gospodnji u Silomu, koji je sa severa Vetilju, k

istoku, na putu koji ide od Vetilja u Sihem, i s juga Levoni.

21:20 I zapovedi{e sinovima Venijaminovim govore{i: Idite, i zasedite po vinogradima.

21:21 I pazite: Pa kad izi|u k}eri silomske da igraju, izi|ite iz vinograda i otmite svaki sebi `enu izme|u k}eri silomskih; i idite u zemlju Venijaminovu.

21:22 A kad do|u oci njihovi ili bra}a njihova k nama da se sude, mi }emo im kazati: Smilujte im se nas radi, jer u ovom ratu nismo zarobili `ene za svakog njih; a vi im niste dali, i tako ne}ete biti krivi.

21:23 Tada sinovi Venijaminovi u~ini{e tako, i dovedo{e `ene prema broju svom izme|u igra-ica koje ote{e, i oti{av{i vrati{e se na nasledstvo svoje, i sazida{e opet gradove i naseli{e se u njima.

21:24 I tako razi|o{e se sinovi Izrailjevi odande u ono vreme svaki u svoje pleme i u porodicu svoju, i otido{e odande svaki na svoje nasledstvo.

21:25 U ono vreme ne be{e cara u Izrailju; svaki ~inja{e {ta mu be{e drago.